

SEPTEMBER/OCTOBER
2011

VOL. LXXVI,
Nos. 9-10

2011 EPISCOPATE CONGRESS

Clergy and Lay Delegates with the Hierarchs following the Divine Liturgy

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:

Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:

Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Hieromonk Calinic Berger Ph.D.

V. Rev. Dr. Remus Grama

Hdcn. Sebastian Dumitrascu

Mr. Mark Chestnut

Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)

is published bi-monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to:

SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>Should We Celebrate the Dormition If It is Not in the Bible?</i> , Hieromonk Calinic (Berger)	3, 10
<i>2011 Episcopate Congress</i>	4-5, 16
<i>Archbishop Nathaniel's Address to the 79th Episcopate Congress</i>	6-7, 9
<i>Book Review: Orthodoxy and the Frontier Spirit</i> , Alexandru Nemoianu	8, 13
<i>The Church Community</i> , Ps. Lillian Lupu	11, 16
<i>De Mortuis Nihil Nisi Bonum (Speak Only Well of the Dead)</i> , V. Rev. Dr. Remus Grama	12-13
<i>Assembly of Canonical Orthodox Bishops – Office of the Secretariat</i>	13
<i>Financial Report</i>	14, 15, 16
<i>That Horrible Day. . .Ten Years Ago</i> , Archpriest Laurence Lazar	15

Romanian Section

<i>Congresul Episcopiei pe Anul 2011, Participant</i>	17, 24
<i>Cuvânt de Suflet, Septembrie - Octombrie 2011, + IRINEU, Episcop Vicar</i>	18, 20
<i>De Mortuis Nihil Nisi Bonum, Pr. Dr. Remus Grama</i>	19
<i>Întrebări și Răspunsuri, Pr. Dr. Dumitru Ichim</i>	20
<i>Cuvânt la al 79-lea Congres Anual al Episcopiei, + NATHANIEL, Arhiepiscop</i>	21-23

MOVING?

Send your old and new addresses to:
ROEA, PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240 USA
or e-mail to: addresses@roea.org

2011 ARFORA UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP RECIPIENT

Ashley Neumann

Ashley M. Neumann, daughter of Jeffrey and Maria (Trutza) Neumann, is the recipient of the \$1,000 ARFORA Undergraduate Scholarship. Ashley is a member of St. Mary Romanian Orthodox Cathedral in Cleveland, Ohio. Ashley has completed her first year at Miami University of Ohio in the University Honors Program. Her goal is a Bachelor's Degree in Business Management and a Masters in Healthcare Administration. Her diligent studies in Spanish will also serve as a solid foundation

for future service to others as a bilingual Health Care Administrator. Ashley is a member of Alpha Omicron Pi Sorority, and this year will serve as a Resident Hall Assistant. She is also a member of Community Council, H2O (Help to Others), the National Honors Society, and is active in the Orthodox Christian Fellowship Chapter on campus. As a member of St. Mary Cathedral, Ashley devoted her time and dedication to the spiritual and cultural activities of the Parish. She served as president of the Cleveland AROY and Co-Chairperson of the 60th Annual AROY Conference. Ashley is a great-granddaughter of the Very Rev. Fr. John Trutza and a granddaughter of past ARFORA President, Pauline Trutza. ARFORA congratulates Ashley on her outstanding achievements.

SHOULD WE CELEBRATE THE DORMITION IF IT IS NOT IN THE BIBLE?

by
Hieromonk Calinic (Berger)

The Dormition of the Mother of God and the traditions associated with it are not found in the Bible. How do we evaluate them? Do they warrant our commemoration? How did the Fathers of the Church approach them, and what exactly does this feast mean for Orthodox Christians today?

The origins of the veneration of the Mother of God are obscure, but historians are now showing that as the Church arose from the age of martyrdom in the beginning of the fourth century, the important place of the Mother of God in Christian devotion and theology was already present. Already in the second century, Justin Martyr and Irenaeus of Lyons saw the striking parallels between Eve and the new Eve, the Virgin Mary. The uniquely Christian term *Theotokos* (literally, “God-bearer”), which was given dogmatic authority at the Third Ecumenical Council (AD 431), had already been in use across the Mediterranean world since the third or perhaps even second century. As with all Christian theology, this title did not exist in a vacuum. Would it not have also indicated Christian devotion to the Mother of God?

Indeed it would. In fact, the honor shown to the Virgin Mary by the Christian community is already witnessed in the New Testament itself: Elizabeth greets Mary as “blessed among women,” and Mary prophesizes that “all generations shall call me blessed” (Lk. 1:48). Elizabeth calls Mary “the Mother of my Lord” (Lk. 1:43), a clear foreshadowing of the theological title “Theotokos.” The Scriptures have enough interest in her life to sketch a portrait of her. Among the details provided, we see that she is sensitive to the needs of others and intercedes for them with her Son as at the wedding in Cana (Jn. 2); she is contemplative, pondering things “in her heart” (Lk. 2:19,51); she is faithful, not forsaking her Son at the cross (Jn. 19:25); she is loved by Christ, being given to the beloved disciple at the hour of His crucifixion, which would make no sense if she had other children (Jn. 19:26); and she is singled out as a member of the first church (Acts 1:14). Certainly, it would not be far-fetched to place her as a witness to the Resurrection – even the very first witness, if we accept the exegesis of St. John Chrysostom and St. Gregory Palamas. In all these Scriptural witnesses, it is clear that Mary was at hand during her Son’s entire ministry from beginning to end

and remained within the inner circle of the Apostles after His ascension. Accordingly, her presence and unique position of honor as the “Mother of the Lord” can be seen as constant and ubiquitous in the life of her Son and the community of His disciples.

Of course, it is one thing to honor her and quite another to ask for her prayers. What can be said about Mary’s place in Christian devotion and even worship?

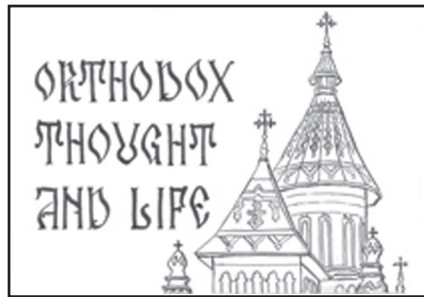
We know that after the Council of Ephesus (431), the veneration of the Mother of God universally proliferated in liturgical commemorations and devotions. Yet, it is present even before this era. For example, one of the earliest surviving texts of the Liturgy, a Sahidic (Egyptian) version of St. Basil’s Liturgy, contains the following: “vouchsafe to remember, Lord, those of our fathers ... especially at all times the holy and glorious Mary, Mother of God, and

by her prayers have mercy on us all...”. This prayer and the famous 3rd century Egyptian prayer, *Sub tuum praesidium* (still sung at the end of our Lenten Vespers), both go beyond a simple commemoration and request Mary’s *supplications*.

Now we come to the Dormition. One of the earliest Patristic witnesses to the traditions surrounding the end of the Mary’s life is not a positive one: it is contained in an accusation against some Christians for paying her too much devotion. The text is from Epiphanius of Cyprus, writing about 377. He writes that in the Scriptures “one will find neither the death of Mary, nor whether she died or did not die, nor whether she was buried or was not buried ... Scripture is simply silent, because of the exceeding greatness of the Mystery, so as not to overpower people’s minds with wonder.” Epiphanius goes on to clarify his thoughts: he does not know if Mary died, was martyred, or remained alive, and concludes: “in fact, no one knows her end.”

Though Epiphanius was a learned man, his testimony is a bit of a fluke: it stands in utter isolation from all other texts and therefore cannot be taken entirely at face value. However, it is remarkable that someone writing in *opposition* to a certain devotion to Mary shows such notable respect for her. Why did he choose to single out her death as the subject of his reprimand? Recent scholarship has shown that Epiphanius was most likely concerned about an early Palestinian docu-

Cont. on page 10

2011 EPISCOPATE CONGRESS

Graciously hosted by St. Mary Romanian Orthodox Church in Chicago, IL, the 79th Annual Episcopate Congress program of the Romanian Orthodox Episcopate of America took place from September 29 – October 1, 2011.

Thursday, September 29

Clergy listening to a presentation.

The Clergy Conference began at 9 am with an Akathist service in the church followed by light refreshments in the parish's small hall. His Eminence, Archbishop Nathaniel reviewed proper procedures regarding parish administration. V. Rev. Fr. Laurence Lazar, Chairman of the Joint Dialogue Commission, offered a report and discussion followed. Archbishop Nathaniel explained that the Due Diligence Committee continues to work on various levels but that their work is not yet complete. Following a delicious lunch prepared by members of St. Mary's Parish, the Conference reconvened to discuss a proposal to create a new, full-time position of Director of Youth Ministry within the Department of Religious Education. Extensive discussion ensued regarding the purpose and scope of the position. V. Rev. Fr. Ian Pac-Urar PhD, Dept. of Religious Education Chairman, led the discussion by using a printed Position Description as a basis. The clergy offered constructive input, and the majority agreed that such a position would be beneficial. Before adjourning for Vespers, Bishop Irineu and V. Rev. Fr. Dumitru Paun, Dean of the Southern Deanery, led a discussion with Romanian-speaking clergy regarding the possibility of creating a Romanian Orthodox television channel that would broadcast programs 24/7. The project would be jointly-produced with the Romanian Orthodox Archdiocese of the Americas. After Vespers, the clergy enjoyed a bountiful meal during which some Congress delegates and members of the Episcopate Council took part.

Following the dinner, the Episcopate Council met to discuss administrative matters and the

Invocation led by H.E. Archbishop Nathaniel.

Report to the Episcopate Congress which would be presented the following day.

Friday, September 30

Archbishop Nathaniel convened the Congress Meeting in the ballroom of the Holiday Inn Hotel, beginning with the service of **Invocation to the Holy Spirit**. Following the **Roll Call and Verification of Mandates**, Fr. Lazar confirmed the presence of 118 eligible clergy and lay delegates. The **Session was called to order** by the Chair *Pro-Tem*, Fr. Laurence Lazar (Southfield, MI) at 10:00 am. After the **Appointment of Secretaries and Tellers** [*Secretaries*: Fr. David G. Subu (Falls Church, VA) as General Secretary, Mrs. Lucy Pop (Chicago, IL, Holy Nativity) as Romanian language secretary and Mrs. Adela Price (Hermitage, PA) as English language secretary. *Parliamentarian*: Fr. Catalin Mitescu (Pomona, CA). *Sergeants-at-arms*: Subdn. Robert Mitchell (Detroit, MI). *Tellers*: Atty. Thomas Moga (Dearborn Hts., MI), Dr. Horia Draghiciu (Indianapolis, IN)], the **Agenda for the meeting and the Minutes of the 78th Episcopate Congress, 2010 were approved**.

Archbishop Nathaniel then presented his **Address to the 79th Annual Episcopate Congress** (*see the text elsewhere in this issue of Solia*) in which he summarized activities over the past year in and outside of the

Delegates in session.

Episcopate. One of the major themes focused on the Episcopate's history, Church order in North America, and the purpose of the newly-formed Assembly of Bishops (*Archbishop Nathaniel referenced several texts from the documents printed in the 2011 Solia Calendar on pages 182ff*). He also addressed the status of the American Romanian Orthodox Youth (AROY) and explained the Episcopate's concern for preparing teenagers to live as responsible adult Orthodox Christians. The assembled delegates offered a standing ovation following the Address.

The Congress was privileged to have a Special IOCC Informational Presentation by Mr. Dan Christopulos, IOCC's Director of Development who made a PowerPoint presentation which referred to the special IOCC News & Needs newsletter in each Delegate's packet, highlighting the work being done in Romania (*Episcopate Parishes/Missions donated \$32,039.97 during 2010 for flood relief*).

Following the IOCC presentation, Memory Eternal was sung for those departed over the last year. Rev. Fr. Ian Pac-Urar (Fairlawn, OH) chaired the meeting from this point on.

The Chair invited questions or comments on the reports: **Hierarchal Schedule, Status of the Clergy, Status of Parishes and Missions, Diocesan/Parish Events, Religious Education, Department of Missions, Department of Publications, Christian Assistance and the Commission on Religious Art**. Extensive discussion arose in relation to the **External Affairs** report. V. Rev. Dr. Remus Grama, the Episcopate's External Affairs Representative, ably replied to questions related to the actions of the Mother Churches to create Assemblies of Bishops in regions of the world where Church administrative order is incomplete (i.e. North America). Archbishop Nathaniel completed the discussion by explaining the meaning and practical results of administrative unity of the Orthodox Church.

Following a break for lunch, the Congress reconvened and discussed the report of the **Joint Dialogue Commission (JDC)**. Fr. Laurence Lazar explained that the work of the JDC was to negotiate a framework under which a potential union could take place. The next step involves the due diligence studies being done. The JDC has nothing to do with that work, other than to continue to monitor the situation and maintain communication with the ROAA.

Psa./Attorney Mary Lynn Pac-Urar summarized the activity of the **Due Diligence Committee (DDC)**. She explained that the Congress voted to have this committee because the Proposal seeks the legal merger of two corporations, and the Episcopate has a fiduciary duty to engage in due diligence. The DDC does not deal with ecclesiastical or policy issues. The DDC has received some responses from the Archdiocese. The DDC needs to analyze what was received and what needs to be done to go forward. Lastly, a pro-forma

Archbishop Nathaniel (c) and Archbishop Nicolae (r) with Bishop Irineu (l) following the Hierarchal Divine Liturgy.

plan on how a new Metropolia would function financially would have to be drawn up.

Questions were invited on the **Vatra Administration and Maintenance and Deanery Reports**.

The reports of the **Auxiliaries (ARFORA, AROY, Orthodox Brotherhood USA and Orthodox Brotherhood Canada)** were reviewed by delegates. Lucy Pop, ARFORA President, made a short presentation and appealed to the parish priests for spiritual and moral support for the local chapters. Some delegates voiced questions and comments regarding **AROY and Orthodox Brotherhood USA**.

Mark Chestnut (Controller / Assistant Treasurer) fielded questions on the **Financial Report**.

Under **New Business**, Fr. Ian Pac-Urar appealed to the Parishes/Missions to encourage their clergy to attend the annual Confertreat (this year on November 8-11 in Phoenix, AZ), which is the single professional development opportunity offered by the Episcopate each year. Parishes/Missions are expected to cover the costs (\$350 plus travel).

Fr. Pac-Urar then presented the **Recommendation of the Episcopate Council: To establish an Office of Youth Ministry in the Department of Religious Education**. Archbishop Nathaniel explained that the financial committee has a great challenge ahead in putting together funding for such a position. Fr. Pac-Urar explained that approval of the motion will establish this office so that the financial committee has a year to plan for the 2013 budget. Various viewpoints were voiced pro and con, mainly with regard to how the position will be funded. The consensus, as at the Clergy Conference, was that a Youth Director would be of great assistance to priests and parishes and help stem the tide of youth leaving the church (the statistic of 6 out of 10 of our youth will not remain in the church was noted). The Recommendation passed.

The **Proposed Budget 2012** was presented and passed.

In **other New Business** a motion was made and passed regarding the Proposal for the merger of the ROEA and ROAA: **That the JDC and DDC of the ROEA meet**

Cont. on page 16

ARCHBISHOP NATHANIEL'S ADDRESS TO THE 79TH EPISCOPATE CONGRESS

September 30, 2011 — Chicago, Illinois

Reverend Clergy, elected Delegates and guests:

Bine ati venit! Welcome to this

79th Congress of our God-protected Episcopate.

Welcome and Thanks

Thank you for accepting your election to be delegate or alternate to represent your parish and for taking the time to travel here to participate in the Episcopate Congress. By glancing through the annual Solia Calendar, you see that our Episcopate covers the entire United States and Canada. This broad territorial coverage is a unique feature of the ROEA. Other episcopates or dioceses/archdioceses cover only a few States or Provinces. Your presence as parish representatives here is important. We also welcome guests who are with us today.

First Time Delegates

A special welcome to you who are representing your parish for the first time. Clergy and laity, please rise and be recognized. All parish delegates have been elected for the 2011 and 2012 Congresses. It is your responsibility to report the activities of this Congress at the first Parish Council meeting. We remind you that you are “ex officio” members with the right to vote in your Parish Council. Before we conclude this Congress, we will elect a new Episcopate Council from among you.

The Work of the Congress

For those of you who are here for the first time, the general procedure is that the assembly follows the printed Agenda in the Annual Report to the Congress which each of you ought to have. Reports under Roman numerals 8-9 will be the heart of our work. If you have a question for the presenter, please wait for the Chair to recognize you. Motions to accept the reports will be asked by the Chair. You are invited to speak in English or Romanian. Translations will be made as necessary. The Episcopate Council offers the Externally Audited Financial Report for the year 2010 under the heading, Department of Finance. It also proposes a budget for 2012 under New Business.

Brief Historical Overview

Romanian Orthodox Christians came to North America at the close of the 19th Century, some to Canada and some to the United States. Over the decades, there have been numerous immigrations from Europe, most of them resulting from major economic and political changes abroad which influenced people to leave their own hearths and establish their families elsewhere.

The founding of Orthodox parishes in North America was generally the result of the desire of those immigrants to continue their religious practices and to base their lives on their faith experiences at home.

This, in general, has been the experience of all ethnic Orthodox Christians in North America: people came; people grouped into various organizations, some social, some political and some religious; clergy came, and ties with Churches abroad were established, and an incomplete form of Church order came to be.

This was the unique Orthodox experience in North America. After the Second World War, various ethnic Orthodox Christians from those same countries began to settle in Western Europe, Oceania, South America, Africa and Asia, so that today the experience of the Universal Church is that there are large communities of a multiplicity of Orthodox Christians living outside the so-called traditional Orthodox countries, not only in North America. They all have some form, an incomplete form of church order, but not the canonical form. This is a major concern for the Universal Church, and she is acting on it.

Assembly of Bishops

Important to the Episcopate are the actions of the Universal Church to resolve the problem of that early incomplete form of Church order that has existed from earliest immigration times in North America, and now in every place where it has come to exist. You will ask: “What is that incomplete order?” It is that instead of being one Synod of Bishops in each nation, there are many Synods, and this contradiction reflects an incomplete Church order. Only recently did the Universal Church take firm action to put order throughout the world. A recent major decision was that each Patriarchate has given its blessing to its hierarchs abroad to meet together in an Assembly on an annual basis. This blessing or permission if you like, is a major step forward for cooperation among the hierarchs, clergy and faithful in all territories stated above.

These Assemblies are not yet Synods. A local Synod means that the hierarchs are no longer under the jurisdiction of a Mother Church but form a new local Church. Thus far, the Assembly of Bishops of North America has met twice, first in New York, the second here in Chicago in May of this year. A third session is planned for next year [September 10-12, 2012], but it has not yet been stated where it will take place. There is a desire expressed by the Bishops of Canada to hold an Assembly separate from the United States Assembly. You can follow the decisions and actions of the Assemblies on its website which can be accessed di-

rectly [assemblyofbishops.org] or through the ROEA website [roea.org].

You may know something about this issue or not. You may wonder why I am taking Congress time to give this background. One of the reasons is because of the establishment of these Assemblies and of the decision of the Universal Church to resolve the incomplete Church order around the world. The Episcopate is a Diocese (Episcopate) of the Orthodox Church in America, and both the OCA and ROEA, being part of the Orthodox Community in North America, are affected and will be affected by the actions of the Universal Church and the Assembly of Bishops.

We are a part of this movement and participate in it through our presence in the Assembly of Bishops. Both His Grace, Irineu and I are participants in the Assembly. You can see on the Assembly website that our hierarchs, our parishes, our clergy, our monasteries are already listed together with those of other jurisdictions. There is already a unified local Assembly of Bishops but not a single Synod of Bishops. If a bishop or a priest or a parish is not listed on that site, they are not a part of the Orthodox Community under the Assembly of Bishops blessed by the Patriarchates.

Among the issues being studied are: the salaries of clergy in each jurisdiction; the various traditions of problem solving; how men are accepted to be ordained into the clergy; financial operations of each diocese and jurisdiction. All of these matters touch the Episcopate.

The All American Council

On a local, North American level, the Holy Synod, clergy and faithful of the Orthodox Church in America will come together in Bellevue, Washington State for the 16th Council. This is presently held every three years. It is numbered from the time of the granting of Autocephaly in 1970. It will be from October 31 through November 4. We know that a few of the Episcopate parish clergy and laity will be present and taking part in the Council.

His Beatitude, Jonah, was elected three years ago at that Council. Our parishes are invited to participate in every Council, but in particular, we are urged to participate when the election of a metropolitan is on the agenda. Much of the work of the Council, as of our Congress, has to do with reports from departments of the OCA which has its own Statutes for the Metropolitan Office, the Hierarchs and the Dioceses. Thus, the administrative decisions of the Council do not directly affect us. Nevertheless, as a member of the Holy Synod of the OCA, I have a voice in decision making. Our Episcopate has its own Statutes which can be found on our website.

The Holy Synod of the Orthodox Church in America

His Grace, Irineu, and I are members of the Holy Synod and attend sessions which are held at least twice a year. The Lesser Synod, a permanent body,

meets whenever there is a need. It is through the presence of each Bishop that his diocese/episcopate participates in the life of the Orthodox Church in America. At this time, there are eight ruling hierarchs, including His Beatitude who is also a diocesan bishop, and one auxiliary. There are two dioceses which are widowed, that is, have no bishop at this time.

Bishop Policarp and Archbishop Valerian

The St. George Parish of Winnipeg, Manitoba, initiated and then at the last Congress supported a request to the Holy Synod to begin the process of recognizing the sanctity of the late and Thrice-blessed, Archbishop Valerian (D. Trifa) and also the late and Thrice-blessed, Bishop Policarp (Morusca). It happens that I am chairman of the Canonization Committee. I sent separate letters to the Secretariat requesting that the lives of these two beloved hierarchs of the Romanian Orthodox Community be given due consideration in regard to canonization. The response was that the process is not a rapid one; there must be local veneration, not merely esteem for the individual. Archbishop Valerian was elected Auxiliary Bishop to His Grace, Bishop Policarp in 1951 here in Chicago. It was also stated that Bishop Policarp, although he served in North America, remained a member of the Holy Synod of the Church of Romania, and thus it is up to the Church there to take this matter into consideration.

The Episcopate

Thanks be to God for his mercy and love for our God-protected Episcopate. The general formula given to all Orthodox dioceses is “our God-protected Episcopate.”

An American-Romanian Metropolia in North America

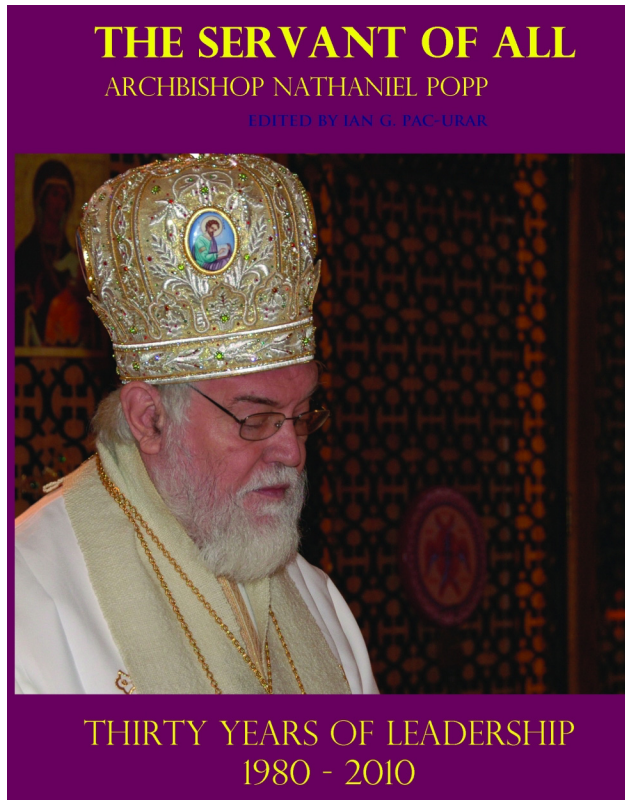
Following the above information just stated, the Historical Review, Assembly of Bishops, All America Council, and the Holy Synod of the OCA, the Proposal to Establish a Romanian Metropolia in North America has been considered by the American-Romanian Community over a period of years since the Fall of the Iron Curtain. Both His Grace and I have made visits to Romania and to conferences at which we have met with other hierarchs whose flocks are outside of Romania, that is, in Western Europe. Some hierarchs of the OCA have also visited Romania more than once; His Beatitude has stated that he wants to visit there, although at this time there is no definite date established.

The matter of an American-Romanian Metropolia in North America is not solely dependent on the will of the Episcopate and the Patriarchal Archdiocese but primarily on what the Universal Church requires of us. In the meanwhile, we continue to receive information from the Due Diligence Committees and remain in fraternal relations with the hierarchs, clergy and faithful of the Archdiocese.

Cont. on page 9

ORTHODOXY AND THE FRONTIER SPIRIT

“I believed, and so I spoke.” (2 Cor. 4:13)

Recently, we received and included into the Heritage Center collection the book: “**The Servant of All - Archbishop Nathaniel Popp: Thirty Years of Leadership, 1980-2010,**” edited by Ian G. Pac-Urar, Polycarp Books, 2011, 388 pages. The book includes an “Editor’s Note” and a “Foreword” by the Archbishop of Washington and Metropolitan of all America, Jonah, and five Appendices.

The book includes articles, letters and addresses selected from the writings of Archbishop Nathaniel of the Romanian Orthodox Episcopate of America (“Vatra”). As it is said in the Editor’s Note: “The texts cover a wide range of topics, as befits the wide-ranging demands of the Episcopal throne”.

The eighty three texts of Archbishop Nathaniel are divided into six main chapters: Pastoral Writings (20), Youth (6), Feasts and Fasts (17), Historical Notes (11), Romania (13), The Unity of the Church (16).

The articles, appeals and letters of each chapter are, simultaneously, advice, teachings, and offer themselves as models for action.

Very fortunate and useful is the Editor’s decision to precede each article with a short summary and a highlight of its content. This effort deserves special recog-

nition and commendation.

It would be beyond the scope of this presentation to enter into a detailed examination of the materials. What can be said is that each text has a special quality. Each seems to be addressed to “one person”, to one of the faithful. That means that the Archbishop was not addressing a faceless and impersonal multitude but rather a communion of persons, each carrying a specific cross, each in need of special attention. The book is not an icy “handbook” but the warm and caring advice of a loving parent. Consequently, each reader can seek and possibly find in the book the specific treatment for his or her specific ailment.

The texts were written with elegance and in a captivating manner. They are not very long and are keenly focused. The message is conveyed directly without unnecessary length or sophistry.

Typologically, I think the writings belong to the epistolary style used by the early Fathers of the Church. It is a style that is a very subtle mixing of writing and preaching techniques - a style that is direct and very personal.

The texts contain no shred, no iota of self-promotion. Archbishop Nathaniel’s personality is revealed through his writings: spiritual, charismatic, good and above all, humble in the most authentic and inspiring way.

Special attention was given to ponder the evolution and to consider the future of Orthodoxy in the New World. In those pages, a reader can distinguish both the worries and the frustration of the Archbishop with regard to the lack of clarity (to say the least!) of Orthodox ecclesiology. In fact, the Archbishop very clearly points out that Orthodox ecclesiology was bypassed by an overwhelming historical reality: the New World, its Nations, American exceptionalism. This is a very serious problem, and the way it will be addressed may very well spell the future of Orthodoxy in the New World.

The Archbishop correctly noted the specific and distinct character of the New World’s civilization and culture. He presents, directly and indirectly, an environment and a civilization that excludes patronizing attitudes in which: taboos are shattered; old ways in some instances become useless; learning from mistakes is considered a virtue and not a sin; and, the “only thing to fear is fear itself”. It is the unique spirit of the New World, the frontier spirit.

In such a context, Archbishop Nathaniel presents proposals and possible solutions able to reconcile Orthodox Tradition with the historical reality of the New World that are summarized by the principle: “There must be one witness, one good order in the Church...” (pp. 329-330). In those pages, the reader finds the main characteristic of Archbishop Nathaniel’s writings: the moving, inseparable mixture of Orthodoxy and the frontier spirit.

Cont. on page 13

Archbishop's Address *Cont. from page 7*

Missions

In my address to the Congress of 2005, I stated that "...hunger for spiritual nourishment and the efforts to create and sustain houses of worship has not changed." Indeed, since that Congress and until December last year, we have been blessed by God to establish twenty missions to serve the spiritual needs of the faithful.

Clergy Remunerations

Each mission struggles to support its parish priest and its mission needs. The Episcopate Mission Department, in your name, offers limited assistance. It is not only the mission clergy who have limited income without, for the most part the usual benefits, but many parish priests as well. Over the past decade, I have released a significant number of clergy to other dioceses which remunerate their clergy on a much, much higher basis than we do. More than once, we presented to Congresses basic salaries for clergy, but each time the Congresses did not accept the proposal.

It is no wonder that we have only one man preparing for the priesthood for the Episcopate. Were it not for the benefit of having clergy released to us from the Church of Romania, we would not be able to have established those 20 plus missions! The track-record of the Episcopate, from the outset of 1929 to this date, is extremely poor in the number of "American-born" candidates to serve the Episcopate.

The Episcopate Council has established a committee to review parish support of the Episcopate to ascertain if there is a better formula of support rather than the present form of "dues membership." In reviewing parish Financial Reports, the Committee will also review remunerations to the clergy and compare them to remunerations offered to clergy by other dioceses.

New Church Edifices

Last year and this, we have blessed ground and new churches and parish halls. In a short time, we will consecrate the Saint Dimitrie Parish Church in Easton, Connecticut and the Falling Asleep of the Ever-virgin Mary Parish Church in Anaheim, California. Many parishes have or are celebrating the one-hundredth anniversary, including Falling Asleep of the Ever-Virgin Mary, Chicago and Saint George, Canton, Ohio.

AROY

Last year, following the AROY Conference and election of officers, it was realized that amendments made by the organization and applied to the meeting had not been brought to the Episcopate Congress for ratification (Article VI, Sec 1, a). The election of the president was nullified and the organization continued. The Board did not meet, but some months later the Vice-President resigned although the rest of the Board did not. During the summer, I met with the Board members, and I asked them to continue to act until a new election would take

place.

Over the years, the AROY has been one of the more active of the Auxiliaries. Parish leaders have come from its ranks and at an earlier time, candidates for the clergy were from among the leadership. Although the original AROY organization was comprised of young adults in their twenties and thirties, over the years the most prevalent age group came to be teenagers. In time, the interests and the activities of the organization become more and more divided between young adults and teens. Some parishes even had a "Teen" AROY and a "Senior" AROY in an attempt to accommodate the differences of needs and socializing.

The annual AROY Conference is attended by all members, teens and adults. Incidents occurred which did not reflect well on the organization and thus on the Episcopate. For these and other reasons, some clergy and parents refrained from establishing or continuing a local AROY Chapter.

I had given much thought as to how to sustain the original AROY purposes and how to prepare teenagers to enter into this more adult organization. We are in the process, and I repeat "in process," of weighing the responsibilities of the Episcopate toward her youth and to bless the continuation of a renewed young adult AROY. I have met with the Board, with some parents and with clergy, some of whom were Spiritual Advisors. The work is in process. We are certain that the AROY will hold a conference next year. Sometime later on, we will invite more participation in discussing this issue.

Thanks and Blessings

I remind you that His Grace, Bishop Irineu will celebrate the Tenth anniversary of his Episcopal consecration in November, and Very Reverend Mother Christophora will celebrate the 25th anniversary of her election as Abbess of the Holy Transfiguration Monastery, Ellwood City, Pennsylvania.

I thank all the dedicated clergy serving the parishes and missions with open hearts and dedication; the Parish Council, and local organizations which are the basic structure of the Episcopate; the Auxiliaries and monastics.

I am thankful to His Grace, to Chancellor Fr. David Oancea, Financial Administrator Mark Chestnut, and Chancery Assistants, Hierodeacon Sebastian and Richard C. Grabowski for their dedication to our Episcopate and their service in the Chancery.

NEW 50TH ANNIVERSARY EDITION OF THE POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

\$14.00 ea. – U.S. Funds

Make check payable to:
ST. MARY'S SOCIETY

**c/o Marie Sandru
3097 W 230th ST
NORTH OLMSTED OH 44070**

Should We Celebrate ...

Cont. from page 3

ment describing the Virgin's death. That is, Epiphanius did not want information from a *non-Scriptural* text to be given canonical value. Perhaps a valid concern, but one that needs to be qualified: the purpose of Scripture was not to provide biographies but *witness* "so that you might believe" (Jn. 20:31) and therefore testifies that it does not claim to be exhaustive (cf. John 21:25). Moreover, the Scriptures themselves refer to events not in the Old Testament (eg. Jude 1:9).

Despite Epiphanius' isolated statement, already in his time there are witnesses in almost every tradition (Greek, Armenian, Syriac, etc.) of yearly commemorations of the Mother of God. By the sixth century, the liturgical celebration of the Dormition was established on August 15th. The earlier traditions from texts not strictly "canonical" and varying in miraculous detail were assimilated. Their key common elements are the following: the Virgin Mary, living in Jerusalem, is informed by an angel of her imminent death. She is joined by the Apostles who are miraculously gathered from all over the world. She dies, committing her soul into the hands of her Son. She is buried in a tomb in Gethsemane. After three days, her tomb is found empty.

With all this in mind, what can be said from both an Orthodox and contemporary (critically-minded) perspective about the passing of the Mother of God?

First, the most important aspect of the Dormition is also the most obvious and universally proclaimed in the Orthodox tradition: the Mother of God died. This woman, so central to the mystery of God's salvific dispensation, so blameless and steadfast, herself the model of sensitivity to others, devotion and faithfulness to Christ, *died*. Accordingly, despite Epiphanius' words, there has never been a time in the Eastern patristic tradition when it was not believed that the Mother of God died a natural human death. Consequently, the hymns of the Orthodox Church unequivocally state that she died and was buried.

Secondly, we might note that the presence of Jesus at her death is not outside the New Testament tradition. In fact, it is entirely to be expected. Their lives were intertwined and inseparable. It was from her that the Son of God took his human existence. Did not Jesus appear to Stephen at his death and "receive" his spirit (Acts 7:56)? Why then would He not do so for His own mother?

Finally, the Fathers also state that she was taken to heavenly glory. Here some clarification is necessary. What happened to the Mother of God after burial is a mystery. In discussing this, the Fathers exercise what one scholar has referred to as a "cautious approach" or "cultivated vagueness": they do not use the word "resurrection" but other terms such as "translation," "transformation" and "assumption." This latter word has the same root in Greek as "ascension" (both are forms of

analamvano). We may conclude that the Mother of God was somehow translated in a glorified state to be with her Son. In other words, she *ascended bodily* as did He.

Is this too remote from the contents of the New Testament? We know that Jesus ascended. Similarly, we shall ascend, for St. Paul clearly states that we "shall meet the Lord *in the air*" to be with Him at the end of time (1 Thess. 4:17). Is it therefore unthinkable that the Mother of God ascended into heaven? Her translation, which took place so that she could continue to be with her Son, who is at the "right hand of God," means that she remains able to make supplication for others as at Cana of Galilee, but now from a unique vantage point.

With these considerations in mind, we can state that the central fact of this commemoration is that the Mother of God *died*. This she did as she lived: in the presence of her Son. After burial, she was somehow taken away by Him to remain with Him. As St. John Damascene states, this is "fitting" – that is, wholly appropriate for who she was and what the Scriptures witness of her.

So why is commemorating her death important? First and foremost, because it places the Orthodox veneration of the Mother of God in its *proper context*. She is a human being like all of us, and yet, she lived such a life. She dies our death, because she shares our birth. She was not conceived "immaculately" in a manner unique and different from all of us; she was not given a special nature, incapable of sin. Neither did she avoid death. Therefore, it was within fallen nature that the Virgin Mary achieved her spiritual perfection. What she did in her life, she did not do in a mechanical, impersonal manner, but with *struggle*, thereby developing her own personal holiness through her role as the Mother of God. Not only did she live well, but she *finished* well: she crowned her struggles of spiritual perfection and her unique role as Mother of God with a *godly death* in the presence of Christ and supremely "painless, blameless and peaceful." The Mother of God is thus a model for all Christians, both in the way she lived and in the way she died.

In confessing her death, the Orthodox veneration of the Mother of God remains what it ought to be: warm, filled with love and devotion, yet sober. The Orthodox Church does not place her on a level above the Church (a place reserved for Christ alone) by attributing to her a special birth and the avoidance of death through "assumption." Nor do we place her outside or below the Church by not giving her the honor due her. Rather, her exalted status in Orthodoxy places her in the *center* of the Church, both heavenly and earthly, at its heart. There she is found hearing our petitions and directing us all to her Son. Neither does she "forsake the world" in her death but instead becomes again a witness and bridge to Christ for humanity, as she was during her lifetime. For this reason, every year the Orthodox Church commemorates with great reverence her Dormition.

THE CHURCH COMMUNITY

By Psa. Lillian Lupu

Recently, my husband and I had an appointment at the bank with a new financial advisor. This young man could do all the advising he would like, because there was not much finance to talk about. However, we did find much more to talk about. During the conversation, he mentioned that he was of Ukrainian background and came from Winnipeg. Well, you don't tell a priest that you come from an Orthodox Christian background (and a city we're familiar with) and not expect to get a reaction. At least not this priest! So Father Michael asked, "What church do you go to here?" The confident young banker was now thrown for a loop and didn't know what to say. Finally he said, "I don't go anywhere." As he got his confidence back, he said: "I don't feel like I need a middleman to do my work for me."

"Well," I said, not so much under my breath, "you picked the wrong person to say that to." I knew it wasn't going to stop there. Father was very gentle and tried to reach him on his level, and while the two of them were talking, my mind started thinking: "Why do people think that church, clergy, and the sacraments are 'middlemen'?" Why do they not think that professors, doctors and financial advisors are not middlemen? How do we express to someone like this young man the benefits of "church"?

Ekklesia is the Greek word that has been translated as "church" in English, but properly translated it means "assembly," "gathering" or "congregation." That is, a group of persons who are organized together for a common purpose. That purpose is Christ: "And he [God] has put all things under his feet and has made him the head over all things for the church, which is his body. . ." (Eph. 1:21-23). So the assembly has the experience and wisdom of many, which each can draw from. Is this not why we seek out other "gatherings" of many, such as universities, banks and hospitals?

What does church mean to us, today, when confronted by someone who says they can pray alone or even "pray on the top of a mountain" instead of praying in church? What about that young man who says he doesn't need a middleman? Why do people come or why do people NOT come to church? I see a few

reasons:

Most people get their ideas of church from what they remembered from their parents and grandparents. These are usually good experiences. They were brought up with traditions, excitement, childhood friends were made, and there was not a lot of outside interference when it came to the idea of going to church. As they grew up, they had to make a commitment away from Bunica that brought them to church for themselves. They began to view the church as something to be outgrown with their childhood years.

People get their ideas of church from their past experiences of church. Then as we grew up, things happened. For one, many of us had friends who stopped going to church, or we became so entangled in worldly

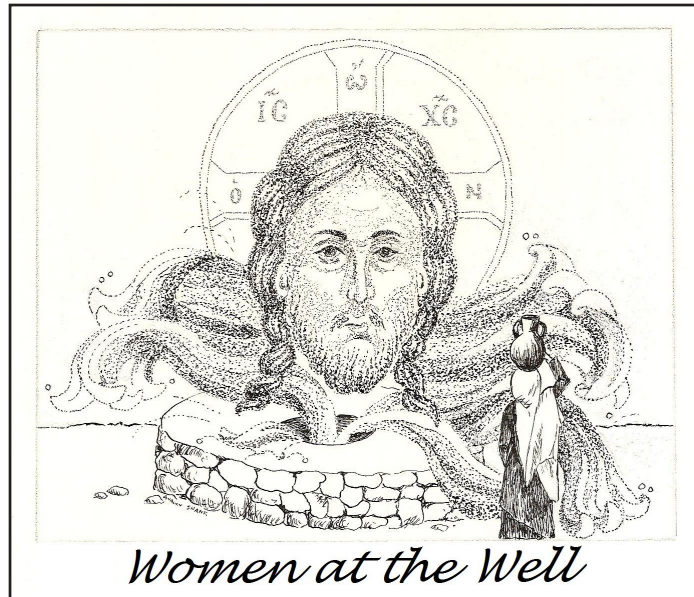
affairs and activities (sports, etc.), that going to church was no longer a priority. The longer one stays away, the harder it is to go back to church. It's always easier to stay at home and find something else to do on a Sunday morning rather than get the family up, ready and out the door to get to church. Usually, a life event (baptism, wedding, funeral) brings us back into the fold, and we recognize that which is familiar. But this is occasional, and its effect is temporary.

People get their ideas of church from the me-

dia. With all the negative caricatures of Christians in the media and bad press that churches are getting in the news, it's easy to see why people do not want to be a part of 'that church' and its failures. Yet, this is like letting go of a friend because someone said something bad about him. Churches have problems just like families have problems, and we have to work through them.

The church is a family. The church has long been thought of as a family. This is where we start our life with baptism and end it with a funeral and live out everything in between. We gather on Sundays and other Holy Days just as a family gathers around the dinner table. We pray, we cry, we laugh (not too loudly), and we experience our life in the church. For those who come to it, it becomes a home. It is where

Cont. on page 16

DE MORTUIS NIHIL NISI BONUM (SPEAK ONLY WELL OF THE DEAD)

(A response to an article published in the *Mitropolia Banatului Review*, sent on July 27, 2011)

Not long ago, I read an article published in *Mitropolia Banatului Review*, no. 22, (LXII, new series, January-March, 2011). On pages 7-11 of this publication, I found a homage to the late metropolitan and writer Bartolomeu Anania, entitled *In Memoriam*, written by Fr. Horia Țăru. I read it with interest and appreciated its content, but I was troubled by some statements that could have been omitted, just so that we would let the dead rest in peace. I am writing to inform you that the article has some problems of both accuracy and methodology.

I do not wish to minimize the richness or the merit of the homage itself, nor do I bring under the magnifying glass these academic minuses for any reason other than that – unfortunately – they offend the image of the great Romanian Hierarch Valerian D. Trifa as well as that of the Romanian Orthodox Episcopate of America. Given the fact that it is printed in a well-known Orthodox Metropolitanate journal, the respective article could add an undesirable toxic potential to the dialogue of reconciliation of the two Romanian Orthodox dioceses in America. For this reason, I believe clarification is necessary, and I beg you to publish it as a letter to the editor.

As he describes the missionary activity in America of the former Archimandrite Valeriu Anania, between 1964-1975, Fr. Horia Țăru textually reproduces the personal and drastic impressions of the reposed writer about Archbishop Valerian Trifa (see Valeriu Anania, *Memorii*, p. 361), but he neglects to use proper quotations. In doing so, not only does he, perhaps inadvertently, plagiarize, but he also makes assertions without discernment, conveying some factually false statements to the uninformed reader, which I will try to dispel below. Here is the text of the paragraph in question: “*Valerian Trifa did not have valid apostolic succession, and did not possess divine grace; consequently he had all qualities except for one: he was not a bishop*” (*M.B.*, nr. 22, p. 10). In this matter, I believe that Metropolitan Bartolomeu Anania was conveying his own prejudice in line with the black and white stereotype that characterized the Stalinist period. Fr. Țăru’s error is that by re-circulating such statements without warning the reader, he takes this statement too far for our times, losing sight of the fact that today, those realities are far better known and are much more sensibly interpreted. His statement could offend the hierarchs and clergy ordained by Archbishop Trifa. It also casts a shadow over the irenic ties between the hierarchs of the Romanian Orthodox Church and the Romanian Orthodox Episcopate of

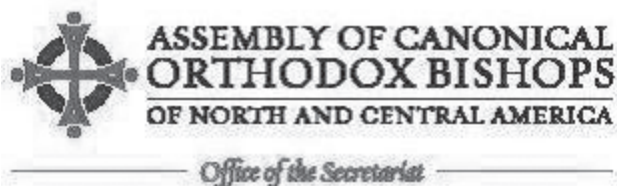
America.

Regardless of how uncomfortable this might be for some, the Romanian Orthodox Episcopate of America, which – after 1947 – was the only segment of the Romanian Orthodox Church uncontrolled by communism, rejects this untruth. We wish to clarify that in the year 1964, the moment captured by the memoirs of the late hierarch from Cluj, Archbishop Valerian had already been a part of the Holy Synod of the Russian Metropolia and thus, a Hierarch of this canonical jurisdiction, recognized as such by SCOBA. His personality was re-evaluated in the Romanian theological historiography by the great historian Fr. Professor Dr. Mircea Pacurariu, in *The Encyclopedia of Romanian Orthodoxy* (Bucharest, Editura Institutului Biblic si de Misiune al BOR, 2010, p.662) as well as by other authoritative sources that present him as a worthy hierarch and successor of Bishop Policarp Morusca (who was retained in Romania against his will). For further edification, I recommend the reader to my volume: “*Policarp Morusca, Letters from Captivity*,” Cluj-Napoca, Eikon, 2004.

The second clarification I wish to underscore regards the allusions made in the memoirs of Metropolitan Anania to “the lost Shepherd” (Archbishop Valerian Trifa) and “the lost sheep,” a remark attributed to Archbishop Valerian (referring to Archimandrite Valeriu Anania). Such wrangling must not be understood today as anything other than a personal exchange between two clerics who, in the context of the breaks between the long theological conferences in Uppsala, Sweden, were afforded the opportunity for diplomatic dueling, a jocularity with teeth, in the spirit of those years. One should not forget that the same Metropolitan Anania, on the same page, did not hesitate to describe Valerian as a “young bishop, educated, intelligent, enterprising, ambitious, a good organizer and good orator...” (Valeriu Anania, *Memorii*, p. 361). When removed from the context, this dialogue could be easily misinterpreted.

Finally, I wish to mention that although the memoirs of Valeriu Anania could also have another interpretation from an American perspective, at this time I do not wish to add any further comments, not to disturb his repose, or defile his memory (*De Mortuis Nihil Nisi Bonum*). In this spirit, my intent in this letter was but to clarify the distortions regarding Archbishop Trifa and his Episcopate, which since 1984 has been shepherded by His Eminence Archbishop Nathaniel Popp. I hope my notes remind all of us of

Cont. on page 13

(Wichita, KS – 18 October 2011) The Assembly of Canonical Orthodox Bishops of North and Central America has created a legal entity with the filing of its Articles of Incorporation in Washington, D.C. This action follows the second annual meeting of the Assembly of Bishops held May 25-27 in Chicago, Illinois. For details of that meeting, see <http://assemblyofbishops.org/news/releases/2011-meeting>.

The Assembly has been hailed as a major development for the canonical administrative unity of all Orthodox Christian jurisdictions, which together represent over three million church members.

The Assembly of Bishops is a council of all active, canonical Orthodox bishops whose purpose is to preserve and contribute to the unity of the Orthodox Church by helping to further Her spiritual, theological, ecclesiological, canonical, educational, missionary and philanthropic aims. To accomplish this, the Assembly has as its goals: the promotion and accomplishment of Church unity; the strengthening of the common pastoral ministry to all the Orthodox Christian faithful; and a common witness by the Church to all those outside Her. In addition, the Assembly has as an express goal the plan for the organization of the Church in North and Central America in accordance with the ecclesiological and the canonical tradition of the Orthodox Church.

The Assembly hopes to deepen the ties of brotherhood among the bishops, give them a common and united voice, and create a greater unity of action among all the Orthodox faithful, thereby strengthening the Church's witness to Her faith in Jesus Christ.

The Assembly of Bishops is one of twelve bishops' assemblies which have been established in different geographical regions throughout the world. It was established in accordance with the decision of the Fourth Pre-Conciliar Pan-Orthodox Conference, convened in Chambésy, Switzerland in June of 2009, attended by representatives from all the universally-recognized autocephalous Orthodox Churches.

The Assembly is a transitional body. If it achieves its goal, it will make itself obsolete by developing a proposal for the canonical organization of the Church in North and Central America. This proposal will in turn be presented to the forthcoming Great and Holy Council, which will consist of all canonical Orthodox bishops throughout the world. Should this proposal be accepted, it is expected that the Assembly of Bishops would then come to an end and be succeeded by a canonically regularized Church in North and Central America.

The Assembly, which meets annually, functions by a consensus of all its members. It has established a number of committees to help further its work. These committees are charged by the Assembly with specific tasks; they are made up of member bishops, and are assisted by over 100 lay and clergy advisors. The Assembly has assumed oversight of all the agencies, dialogues, and other ministries of the former Standing Conference of the Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA).

In the ensuing months, the thirteen committees of the Assembly of Bishops will be working in earnest. The chairmen of the committees will be calling upon the many priests, deacons, monks, nuns, laymen and laywomen who have been recommended to them as expert consultants so that they may join together with the bishops who are members of the committees in accomplishing the many important responsibilities and tasks assigned to them.

For more information about the Assembly of Bishops and its thirteen committees, please see the website, <http://www.assemblyofbishops.org>.

Orthodoxy and the Frontier Spirit

Cont. from page 8

The Editor of the book, Fr. Ian G. Pac-Urar, and all those who assisted and helped him to publish it deserve our gratitude. The book should be read and used by all the Orthodox faithful, lay or clergy, of the New World.

Alexandru Nemoianu

V.D. Trifa Romanian-American Heritage Center

The Servant of All is available for \$25 +\$4.95 shipping from ROEA, PO Box 185, Grass Lake MI 49240-0185. Please mail your check, or call in your credit card order to 517-522-4800 x205 or fax: 517-522-5907.

Speak Only Well ...

Cont. from page 12

the importance of context and quotations, but even moreso about our great calling to "honor those who rule over us" (Heb. 13:7), especially when they cannot defend themselves. I send my gratitude to the editor for publishing this response, which is intended to bring in balance again the perspective of the situation created by the article written by Fr. Țăru (otherwise well articulated), and to possibly minimize the potential toxic interpretations which might arise in the context of the ongoing dialogue between the two sister dioceses in North America.

V. Rev. Dr. Remus Grama

External Affairs Representative,

Romanian Orthodox Episcopate of America

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Mike & Goldie Kalugar, Madison Hts., MI	\$100.00
Aurel & Marita Tofan, Fraser, MI	\$100.00
Mary Pana, Regina, SK	\$60.00
Nick & Flora Cocora, Dearborn Hts., MI	\$55.00
George & Elizabeth Oancea, Jackson, MI	\$50.00
Blaise Hebert, Dearborn Hts., MI	\$10.00
Nathaniel Hebert, Dearborn Hts., MI	\$10.00

GENERAL DONATIONS

Orthodox Brotherhood, USA	
(Support of Camp Vatra for Jr. & Sr.)	\$2,500.00
St. Mary, Dallas, TX (Hierarch Travel Expenses)	\$1,500.00
Descent of the Holy Spirit/Sts Peter & Paul,	
Assiniboia/Flintoft, SK (Hierarch Travel Expenses)	\$980.60
Holy Cross, Alexandria, VA (Hierarch Travel Expenses)	\$678.80
Rev. Fr. Paul Stoleru, St. Laurent, QC	
(Hierarch Travel Expenses)	\$504.60
Mike & Katia Chiriac, Middle Village, NY	
(Hierarch Travel Expenses)	\$500.00
Holy Cross, Hollywood, FL (Hierarch Travel Expenses)	\$500.00
Pacific Candle Co., Langley, BC (Hierarch Travel Expenses)	\$490.30
Sts. Constantine & Helen, Lilburn, GA	
(Hierarch Travel Expenses)	\$420.00
St. Elias Mission, Anjou, QC	\$260.00
St. Panteleimon Mission, Laval QC	\$260.00
Psa. Karen Schmidt, Ellwood City, PA	
(Donation to Jr. Camp Vatra)	\$200.00
Marilyn Sipole, Indianapolis, IN (Donation to Jr. Camp Vatra)	\$200.00
St. Nicholas, Troy, MI	\$150.00
Dorothy Bondar, Warren, MI (Donation to Jr. Camp Vatra)	\$100.00
Mike & Goldie Kalugar, Madison Hts., MI	
(ARFORA House Renovations)	\$100.00
St. Elias, Ellwood City, PA (Hierarch Travel Expenses)	\$100.00

MEMORIAM

Helen Moga, Hubbard, OH (IMO son – Myron Moga)	\$500.00
Dr. Victor & Delia Velculescu, Dayton, MD (IMO Fr. Calciu)	\$500.00
Doina & Alex Vircol, Wilmette, IL	
(IMO Zamfira & Vasile Posteuca)	\$300.00
Dr. Alexandra Roceric, Washington, DC	\$100.00
(IMO Ilie Chioariu Sr.)	
Dr./Mrs. Virgil Tirmonia, Canton, OH	
(IMO Fr. Eugene & Psa. Eleonora Lazar)	\$100.00
Veronica & Susan Branea, Banning, CA (IMO Aurel Branea)	\$50.00
Richard C. Grabowski, Jackson, MI	
(IMO Psa. Eleonora Lazar)	\$50.00
George & Mary Ross, Schererville, IN	
(IMO Psa. Eleonora Lazar)	\$25.00
Mircea & Maria Brici, Troy, MI (IMO Virgil Barbu)	\$20.00

DEPARTMENT OF RELIGIOUS EDUCATION

Sheryl & Jim Precop, St. Clair Shores, MI	
(Camp Vatra Tee-Shirt Costs)	\$519.00
Stephen & Katherine Miroy, Stafford, VA (Camp Vatra)	\$400.00
William Monroe, Stafford, VA (Iancu Kitchen A/C Project)	\$30.00

EPISCOPATE ASSESSMENT

Holy Nativity, Chicago, IL	\$20,000.00
St. Dimitrie, Easton, CT	\$4,515.00
Holy Trinity, Youngstown, OH (2012)	\$2,000.00
Sts. Michael & Gabriel, Apopka, FL	\$1,860.00
St. George, Canton, OH	\$1,620.00
Holy Cross, Hermitage, PA (2012)	\$1,000.00
St. John, Woonsocket, RI	\$1,000.00
St. Mary, Laval, QC (2009, 2010, 2011)	\$447.00
St. Joseph, Hazleton, PA	\$403.33
St. Anne, Jacksonville, FL	\$120.00

ARFORA HOUSE RENOVATIONS

St. Nicholas Ladies Auxiliary, Alliance, OH	\$1,000.00
St. George Ladies Auxiliary, Southfield, MI	\$500.00
Anonymous	\$250.00
Eleanor Stepanski, Troy, MI	\$200.00

CAMP VATRA FOR JUNIORS

CLOSING BRUNCH DONATIONS

Giannu Lohan, Lincolnwood, IL	\$200.00
Gavril & Monica Rus, Skokie, IL	\$100.00

Moise Tamas, Park Ridge, IL	\$100.00
Nadia Vraja, Lincolnwood, IL	\$100.00
Joe, Donna & Elena Bucciarelli, Livonia, MI	\$50.00
Cristiana Drimboi, Des Plaines, IL	\$50.00
Mike & Laurie Kalugar, Jr., Beverly Hills, MI	\$50.00
Roxana & Dan Heisler, Warren, MI	\$50.00
Kleinhenz Family, Santee, CA	\$50.00
Ioan & Maria Onica, Macomb, MI	\$50.00
Jessica & Virginia Precop, St. Clair Shores, MI	\$50.00
Scheester Family, Plymouth, MI	\$50.00
M/M Radu Stingu, Dearborn Hts., MI	\$50.00
Carmen Bogdan, Rochester Hills, MI	\$40.00
Laventia Grigorescu, Ontario	\$40.00
Jonel Susa, Addison, IL	\$40.00
Dorothy Bondar, Warren, MI	\$25.00
M/M Mike Kalugar, Madison Hts., MI	\$25.00

HRAM DAY DONATIONS

Emilia, Diana & Virgil John Barbu, Brownstown, MI	
(IMO Husband & Father, Virgil Barbu)	\$100.00
Emilia, Diana & Virgil John Barbu, Brownstown, MI	
(Chapel Candles)	\$100.00
Emilia, Diana & Virgil John Barbu, Brownstown, MI	
(Flowers)	\$100.00
Dumitru & Maria Capatina, Dearborn Hts., MI	\$100.00
V. Rev. Fr. Remus Grama, Cleveland, OH	\$100.00
Rev. Fr. Nicolai & Psa. Cornelia Izbasa,	
Highland Park, IL (IMO Virgil Barbu)	\$100.00
Dr. Mirand Turc, Cleveland, OH	\$100.00
Viorel Stoia, Auburn Hills, MI	\$100.00
Rev. Fr. Calin Barbolovici & Family, Troy, MI	\$50.00
V. Rev. Fr. Vasile Barsan, Canton, OH	\$50.00
Vasile Cocariu, Bloomfield Hills, MI	\$50.00
Paul & Silvia Costea, Dearborn Hts., MI	\$50.00
M/M Valer Pufescu, Ann Arbor, MI	\$50.00
Rev. Fr. & Psa. Horatiu Balanean, Dearborn Hts., MI	\$40.00
V. Rev. Fr. Romey Rosco, Dearborn Hts., MI	\$40.00
Pearl Jonascu, Westland, MI	\$25.00
V. Rev. Fr. Laurence Lazar, Southfield, MI	\$25.00
Gheorghe & Elena Mihaescu, Dearborn Hts., MI	\$25.00
M/M Ron Muresan, Williamston, MI	\$25.00
Oana Placinta, Dearborn Hts., MI	\$25.00
Chirion & Maria Stanulet, Dearborn Hts., MI	\$25.00
Eleanor Stepanski, Troy, MI	\$25.00
Anonymous	\$20.00
Justina Badila, Farmington Hills, MI	\$20.00
Viorica Cinci, Middleburg Hts., OH	\$20.00
Florica Cotrau, North Royalton, FL	\$20.00
Virginia Cucu, Cleveland, OH	\$20.00
Maria Florea, Dearborn, MI	\$20.00
Lelia Giurea, West Bloomfield, MI	\$20.00
Myke Jacobs, Detroit, MI	\$20.00
Anna Jonascu, Westland, MI	\$20.00
Petru Mesaros, Southgate, MI	\$20.00
Aurelia Miclea, Harper Woods, MI	\$20.00
Veturia Nicula, Livonia, MI	\$20.00
Marcela Padurean, Garden City, MI	\$20.00
Florea Petre, Berea, OH	\$20.00
Ovidiu Popa, Livonia MI	\$20.00
Eugenia Poroch, St. Clair Shores, MI	\$20.00
Ionel Satnoianu, Lakewood, OH	\$20.00
George & Olivia Stanulet, Dearborn Hts., MI	\$20.00
Anonymous	\$10.00
Carmen Matthews, Novi, MI	\$10.00
Maria Mocanu, Cleveland, OH	\$10.00
Valeria Floare, Dearborn Hts., MI	\$5.00

2011 EPISCOPATE CONGRESS DONATIONS

V. Rev. Fr. Cornel Avramescu, Anaheim, CA	\$100.00
V. Rev. Fr. Adrian & Balescu & Ionel Ciolacu, Miramar, FL	\$100.00
Anujka Brevic, Park Ridge, IL	\$100.00
Mark P. Chestnut, Grass Lake Twp., MI	\$100.00
V. Rev. Fr. Catalin Mitescu, Claremont, CA	\$100.00
V. Rev. Fr. Onisie Morar, Woonsocket, RI	\$100.00
Rev. Fr. Alin Munteanu, Phoenix, AZ	\$100.00
V. Rev. Fr. Dimitrie Musta, Glendale, NY	\$100.00
V. Rev. Fr. Ian & Psa. Mary Lynn Pac-Urar,	
Fairlawn, OH	\$100.00
V. Rev. Fr. Dumitru Paun, Falls Church, VA	\$100.00
Lucy & John Pop, Northbrook, IL	\$100.00
Paul & Carmen Scales, Colleyville, TX	\$100.00

Cont. on page 15

THAT HORRIBLE DAY... TEN YEARS AGO

by Archpriest Laurence Lazar

September 11, 2011

Tiny St. Nicholas Greek Orthodox Church in the shadows of the twin towers, destroyed on 9/11/01.

So much has changed in our lives since that fateful day. A sad and dark event was written into the history books of our country. Even now, ten years later, it's hard to avoid having tears well up in our eyes whenever we stop, think about, and picture what happened that particular sunny morning that was just coming to life; a day like every other that suddenly became like no other.

Four jet airliners, amazingly complex flying machines that routinely carry us around the globe, to work, to play, to home, became what they were never meant to be, rockets filled with innocent people sent cutting through gleaming New York skyscrapers, crushing the solid walls of Washington's Pentagon, and disintegrating deep in the earth of Pennsylvania, the heartland.

The term "9-11" is now known around the globe as a benchmark date, because while there is always a *first-time* for everything, our national policies and so much about our daily lives are now focused on preventing "that" from ever happening again. What happened on 9-11 struck at the heart of our nation, just as

was intended by the Evil One, and somehow we know that, try as we may, we won't be able to keep "that" from happening again, in some form at some time somewhere in what ironically was at once an idyllic but frighteningly powerful land called America; blessed by God to offer liberty and justice for all.

And so, 9-11 has become for us, people of faith, another reason to '*Lift up our eyes to the heavens, for it is from there that our help comes*' (Psalm 121). Yes, God forbid, we may again see deadly jets streaming across the skies as on 9-11, or experience devastation in some other form, but the person of faith sees much more. He sees the loving God of the heavens, the Giver of Joy, Peace, and Life who brings us into existence not to live in fear, to suffer and die, but to know that He is with us. He constantly calls us to walk with Him through the thunder and lightning and waves of every ugly storm we see forming in the distance or that strikes us unexpectedly, and He promises safe haven, if not here, then in the Paradise He has prepared.

That's where, we trust, the innocent victims of 9-11 are today. That's where the souls of all who fall asleep in the Lord, our ancestors, friends and even enemies (who repent of their sins), are now resting. They're all at peace, as we should be.

The Enemy may have shocked, scared, and confused us, and he will try to do so again, and again, and again, but the Lord already told us, "*In the world you will have tribulation, but be of good cheer. I have overcome the world*" (John 16:33). With this in mind, if we, as God-fearing Orthodox Christians "live" our belief that God is with us, in us, and in every soul who lifts his eyes to the heavens, then truly "*Blessed is the nation, whose God is the Lord*" (Psalm 33:12).

From the Weekly Bulletin of St. George Romanian Orthodox Cathedral, Southfield, Michigan.

Financial Report Cont. from page 14

Rev. Fr. George & Ps. Ramona Ursache, Chicago, IL	\$100.00
Anonymous	\$60.00
Dan Vitalaru, Vancouver, BC	\$60.00
Anonymous	\$52.00
Rev. Fr. Cosmin Antonescu, Portland, OR	\$50.00
V. Rev. Fr. Vasile Barsan, Canton, OH	\$50.00
Simon & Carmen Coca, Pittsburgh, PA	\$50.00
Maria Corchis, Anaheim, CA	\$50.00
Robert Craciun Sr., Youngstown, OH	\$50.00
Rev. Fr. Anton Frunza, Byron Center, MI	\$50.00
Lenuta Enache, Ladera Ranch, CA	\$50.00
Christine Chiacu-Forsythe, Woonsocket, RI	\$50.00
Rev. Fr. Nicolae & Ps. Cornelia Izbasa, Highland Park, IL	\$50.00
V. Rev. Fr. Laurence Lazar, Southfield, MI	\$50.00
Ionel & Cecelia Maiogan, Glenview, IL	\$50.00
Virginia Murray, Regina, SK	\$50.00
Michael Pacurar, Fairlawn, OH	\$50.00
George & Mary Ross, Schererville, IN	\$50.00
Anonymous	\$40.00
V. Rev. Dr. Chesarie Berteau, Lilburn, GA	\$40.00
Flavius Borz, Davie, FL	\$40.00
Rev. Fr. Liviu Popa, Colleyville, TX	\$40.00
Rev. Fr. Silviu Sfera, Hollywood, FL	\$40.00
Simeon & Florica Stefan, Glendale, NY	\$40.00

Cont. on page 16

The Church Community

Cont. from page 11

we learn about God and about our own relationship with God. Some may say that they can pray to God at the top of a mountain, but do they? Do they work on their relationship with God? Have we sacrificed time and effort as dedicated to God? Disciples dedicate themselves, and that is what we are when we are called Christians – disciples of Christ. *“The disciples went and did as Jesus had instructed them”* (Matthew 21:5-7). It does not say that the multitudes did.

The church is a community. People come to church for many reasons. Sometimes, a person is new in town and needs a friend, or maybe the traditions we spoke about earlier have sparked a flame, and they want to come and see. Whatever the reason, community in the church is important. When a person enters into a church, he is entering into a community of other people who are also followers of Christ. They might not have the same knowledge of God or come from the same background, but that’s what’s great about Orthodoxy – it is for all people. It’s where we all go to be schooled. By hearing the Gospel, the sermon, the hymns and prayers, we learn about God. We all need teachers. One cannot get a PhD on top of the mountain by oneself. We need the teachers, guides and other people to help us. So **Christ** *“gave gifts to men. .. And his gifts were that some should be apostles, some prophets, some evangelists, some pastors and teachers. . .”* (Eph. 4:10-12).

Have you heard someone say: “I’m a part of a church, but I don’t attend very often.”? Is that not like a rejected invitation? That would be like inviting them to a party at your house by saying, “I’m having a little *gathering* of friends on Sunday night. Can you come?”, only to hear their answer: “Sure, I’ll be a part of your gathering, but I won’t be able to attend it.” We would be very confused by their answer, because being a part of a gathering means being physically present. Such it is with “church.” You cannot partake of the banquet or of the *Ekklesia* if you are not present.

The assembly is not the assembly if it does not assemble. We cannot be part of Christ without being part of His family, His Church, His Life. His life and His work continue there. We need the “middleman,” because Christ is our Middleman. *“For there is one God and one mediator between God and mankind, the man Christ Jesus”* (1 Tim. 2:4-6). He teaches us the overwhelming love of God and gives us the tools for our journey toward salvation. Where else can we find Him, if not in the church?

Financial Report

Cont. from page 15

Adrian Vlasin, Grand Rapids, MI	\$40.00
Rev. Fr. Sabin Pop, Rochester Hills, MI	\$30.00
Subdeacon Robert Mitchell, Detroit, MI	\$25.00
Anonymous	\$20.00
Alexandra Balac, Elmwood Park, IL	\$20.00
Constantin Cazacu, Chesterfield, MO	\$20.00

2011 Episcopate Congress

Cont. from page 5

face to face by Nov. 30, 2011 to decide the remaining issues pertaining to the unification, and that the ROAA committees should be invited to participate.

The final action of the meeting was the **Election of the 2011-2013 Episcopate Council:**

Clergy Members: Hieromonk Calinic Berger (Hermitage, PA); Fr. Ionel Cudrutescu (Toronto, ON); Fr. Remus Grama (Cleveland, OH); Fr. Laurence Lazar (Southfield, MI); Fr. Cosmin Sicoe (Regina, SK, St. George); **Clergy Alternate:** Fr. Cosmin Antonescu (Portland, OR). **Lay Members:** Dr. Horia Draghiciu (Indianapolis, IN); Lucian Fogoros (Cleveland, OH); Paul Scales (Colleyville, TX); George Fatsy (Easton, CT); Tom Rosco (Dearborn Hts., MI); Virgil David Maxim (Southfield, MI); Ionel Maiogan (Chicago, IL); Constanta Korulchuk (St. Paul, MN); Virginia Murray (Regina, SK); Paul Laroque (Winnipeg, MB). **Lay Alternates:** Flavius Borz (Hollywood, FL); Tom Moga (Dearborn Hts., MI).

The 2011 Congress was adjourned at 5:30 pm and closed with a Benediction.

Friday Night, September 30

Delegates participated in the Great Vespers service at the church followed by dinner and a cultural program of Romanian dances by groups from the host parish and Holy Nativity Church.

Saturday, October 1

Hierarchal Divine Liturgy for the feast of the Protection of the Mother of God was concelebrated by His Eminence Archbishop Nathaniel, His Eminence Archbishop Nicolae (ROAA), and His Grace Bishop Irineu assisted by approximately 40 priests and deacons. A banquet followed the service at the Biaggio/Suparossa Restaurant across the street from the church.

Thank you to the Delegates who made time in their busy schedules to fulfill their responsibility and participate in the Congress. Special thanks to Fr. George Ursache and Parishioners of St. Mary Church, Chicago for hosting this year’s Congress with warm hospitality and generosity (the parish donated the cost of the meals)!

Rev. Fr. Ioan Dumitrascu, Youngstown, OH	\$20.00
Rev. Fr. Christopher Grecu, Philadelphia, PA	\$20.00
Cosmin Hirbea, Des Plaines, IL	\$20.00
Michael Kuziak, Fairlawn, OH	\$20.00
Dorin Ladan, Glenview, IL	\$20.00
Vasile Lazar, Emlenton, PA	\$20.00
Miron & Aurica Lungu, Dublin, CA	\$20.00
Paul Laroque, Anola, MB	\$20.00
Rev. Fr. Octavian Mahler, Hayward, CA	\$20.00
Rev. Dn. John Nemes & Family, Southfield, MI	\$20.00
Tom Rosco, Dearborn Hts., MI	\$20.00
Rev. Fr. Cosmin Sicoe, Regina, SK	\$20.00
Grant Steski, East St. Paul, MB	\$20.00
George Terhesh, Akron, OH	\$20.00
Rev Dn. Wayne Paul Wright, Uniontown, OH	\$20.00
John E. Lazar, Southfield, MI	\$10.00
Anonymous	\$9.00

CONGRESUL EPISCOPIEI PE ANUL 2011

Congresul Episcopiei pe anul în curs a fost găzduit de Parohia Sf. Maria din Chicago între 29 septembrie și 1 octombrie 2011.

Joi, 29 septembrie

Conferința clerului a început la ora 9 am cu slujba Acatistului în biserică urmată de micul dejun în sala socială mică a Parohiei Sf. Maria. Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a prezentat procedurile corecte de administrație parohială. Prea Cucernicul Părinte Protopop Laurence Lazar, Șeful Comisiei de Dialog Comun, a prezentat un raport și apoi au urmat discuții. Arhiepiscopul Nathaniel a explicat că Comitetele legal și financiar continuă munca lor pe diferite nivele, dar că sarcina lor nu a fost îndeplinită. După prânzul delicios pregătit de Doamnele Parohiei Sf. Maria, Conferința s-a reluat pentru a discuta propunerea de a crea o nouă poziție, cu normă întreagă de Director al tineretului în cadrul Departamentului de Educație Religioasă. Discuții prelungite au urmat cu privire la scopul și domeniul de aplicare al poziției. Prea Cucernicul Părinte Ian Pac-Urar, Ph D, Șeful Departamentului de Educație Religioasă, a condus discuțiile folosindu-se de o descriere imprimată a poziției ca bază. Clericii au oferit ideile lor constructive, și în majoritate s-a exprimat ideea că o asemenea poziție va fi benefică. Înainte de Vecernie, Prea Sfințitul Episcop Irineu și Prea Cucernicul Părinte Dumitru Păun, Protopopul Protoieriei Sudului au condus o discuție cu clericii vorbitori de limbă română referitoare la posibilitatea creării unui canal de televiziune Român Ortodox, care ar emite prin satelit 24 de ore pe zi, 7 zile din 7. După Slujba Vecerniei, clericii au servit cina împreună cu alți delegați laici și cu membrii Consiliului Episcopesc.

După cină, membrii Consiliului Episcopesc s-au întâlnit pentru a discuta raportul către Congres și alte probleme administrative.

Vineri, 30 septembrie

Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a deschis ședința Congresului în sala hotelului Holiday Inn, prin slujba învocării Duhului Sfânt. După verificarea mandatelor și a listei delegaților, Părintele Laurence Lazar a confirmat prezența a 118 delegați. Sesiunea a fost declarată deschisă la ora 10:40 am. După alegerea **Secretarilor și a oamenilor de încredere** [*Secretari*: Pr. David Subu (Falls Church, VA) Secretar General, Dna. Adela Price (Hermitage, PA) Secretar de limbă engleză, și Dna. Lucy Pop (Chicago, IL, Nașterea Domnului) Secretar de limbă română. *Parlamentar*: Pr. Cătălin Miteșcu (Pomona, CA). *Oameni de încredere*: Ipodiaconul Robert Mitchell (Detroit, MI), Dl. Thomas Moga (Dearborn Heights, MI), Dr. Horia Drăghiciu (Indianapolis, IN)], **ordinea de zi a ședinței**

și procesul verbal al celui de-al 78-lea Congres al Episcopiei pe anul 2010 au fost aprobate.

Apoi Arhiepiscopul Nathaniel a prezentat **Cuvântul său către Congres** (prezentat integral în numărul curent al Soliei) în care a rezumat activitățile din anul trecut dinăuntrul și din afara Episcopiei. Temele majore au fost: Istoria Episcopiei, Ordinea în Biserică în America de Nord și scopul formării Adunării Episcopilor. (vezi *Calendarul Solia pe 2011 pag. 182 ș.u.*) De asemenea, Arhiepiscopul a vorbit despre statutul Organizației de tineret a Episcopiei (AROY) și despre grija Episcopiei pentru ca tinerii să devină adulți responsabili ca și Creștini Ortodocși. Delegații au aplaudat în picioare pe înaltul ierarh.

A urmat apoi o prezentare grafică informațională specială făcută de Dl. Dan Christopoulos, Directorul de dezvoltare al IOCC, care s-a referit la noul număr al revistei IOCC din dosarul fiecărui delegat, subliniind munca depusă în România (*Parohiile și Misiunile din Episcopie au donat \$32,039.97 pentru victimele inundațiilor din 2010*).

După prezentarea IOCC, s-a cântat Veșnica Pomenire pentru cei mutați la Domnul în ultimul an. Părintele Ian Pac-Urar a condus lucrările Congresului din acest moment.

S-au discutat rapoartele cu privire la: **Vizitele Ierarhilor, statutul clericilor, al parohiilor și al misiunilor, evenimentele din Parohii și Misiuni, Educația religioasă, Departamentul de Misiuni, Departamentul de Publicații, de Asistență Creștină și al Comisiei de Artă Religioasă.** Discuții extinse au urmat **Raportului Relațiilor Externe.** Părintele Remus Grama a răspuns întrebărilor referitoare la acțiunea Bisericilor Mame cu privire la crearea Adunărilor Episcopilor în zonele lumii unde ordinea administrativă bisericească este incompletă (cum ar fi în America de Nord). Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a completat discuțiile explicând înțelesul și rezultatele practice ale unității administrative ale Bisericii Ortodoxe.

După pauza de prânz, lucrările Congresului s-au reluat prin discutarea **raportului Comisiei de Dialog**

Cont. la pag. 24

CUVÂNT DE SUFLET

Septembrie - Octombrie 2011

Liturghie După Liturghie, Sau Liturghia Vieții.

Iubiți frați preoți, și iubiți frați și surori în Hristos Domnul,

Cuvântului meu de suflet din septembrie - octombrie 2011, i-am dat ca titlu *“Liturghie după liturghie, sau liturghia vieții”*. Știm cu toții că la sfârșitul Sfintei Liturghii, când se spun cuvintele *“cu pace să ieșim”*, răspundem: *“întru numele Domnului”*. Gândul acesta este pentru noi o sugestie pentru cealaltă vreme a vieții noastre. Este ca și când ni s-ar spune că, odată cu sfârșitul Sfintei Liturghii, nu se sfârșește și lucrarea noastră de slujire adusă lui Dumnezeu și că, odată cu sfârșitul Sfintei Liturghii în Biserică, începe liturghia de toată vremea, liturghia vieții noastre.

Undeva în Pateric, se spune cuvântul: *“călugărul care se roagă numai când se roagă, acela nicidecum nu se roagă”*. Aceasta vrea să spună că, cineva care are un program de rugăciune numai la anumite ore din zi, acela nu se roagă cu adevărat, pentru că rugăciunea trebuie să fie o rugăciune de toată vremea și dacă ajungem să ne rugăm în toată vremea, atunci ne rugăm bine și-n ceasurile hotărâte pentru rugăciune. Rugăciunea este rânduită pentru toată vremea.

Când cineva primește metaniile, la rânduiala călugăriei, i se spune că este dator ca, în toată vremea, să aibă în minte, în inimă, în cuget în gură, numele Domnului Iisus și să zică: *“Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu miluiește-mă pe mine, păcătosul”*.

Rugăciunea aceasta de cerere, nu este singura formă de rugăciune. De la noi se așteaptă și alte feluri de rugăciuni: de mulțumire, de preamărire, de mărturisire. De asemenea, se așteaptă și o angajare în preamărirea lui Dumnezeu.

Dacă e vorba să continuăm Sfânta Liturghie și după terminarea ei, aceasta înseamnă că trebuie să fim în continuare preamăritori de Dumnezeu. Să avem în vedere ecfonisele de la Sfânta Liturghie și să vrem să aducem preamărire lui Dumnezeu, cu conștiința că lui Dumnezeu i se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, cu conștiința că a Lui este stăpânirea și puterea și mărirea, cu conștiința că Dumnezeu este sfânt și că El este sfințirea noastră. Să avem dorința că, nu numai noi să fim preamăritori de Dumnezeu, și să fim preamăritori împreună cu cei care încă nu sunt împreună cu noi, pentru ca și aceștia, împreună cu noi, să preamărească preacinstul și de mare cuviință, numele lui Dumnezeu. Să dorim ca noi înșine, toți, cu o gură și o inimă, să fim preamăritori de Dumnezeu, să aducem, mărirea Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Prin urmare, suntem datori să zicem: *“Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul”*, ca să ni se deschidă

și mai mult mintea, spre preamărirea lui Dumnezeu.

Iubiți Credincioși,

O liturghie fără preamărire nu există. O liturghie numai cu rugăciuni de cerere nu se poate. În timpul liturghiei credincioșii aduc lui Dumnezeu laudă, binecuvântare, mulțumire, rugăciune, când zic: *“Pe Tine te laudăm, pe Tine bine te cuvântăm, ție-ți mulțumim Doamne și ne rugăm ție, Dumnezeului nostru”*. În continuarea Liturghiei din afară de biserică, acest lucru trebuie să se permanentizeze, adică trebuie să se facă în așa fel ca tot timpul viața noastră să fie laudă lui Dumnezeu, o binecuvântare față de Dumnezeu, o înmulțire a mulțumirii față de Dumnezeu și un adaos de rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Conștiința că trăim înaintea lui Dumnezeu este hotărâtoare în felul cum ne împlinim datoria și în afară de biserică. Dar, nu se poate să aduci slujbă lui Dumnezeu în afară de biserică dacă ocolești biserica, slujba bisericii. Nu se poate să ai o liturghie a vieții, dacă nu ai o liturghie a slujirii în biserică. A ocoli sfânta slujbă din biserică, înseamnă a renunța și la liturghia de după liturghie. Cuvântul *“Liturghie”* în limba greacă înseamnă lucrare publică și se înțelege o lucrare care este în folosul mai multora. În limba noastră înseamnă numai o anumită slujbă, nu înseamnă și alceva. Și dacă zicem liturghie după liturghie, ne gândim la o slujbă adusă după slujba cea din biserică.

În slujba din biserică se preamărește Dumnezeu și se sfințesc cinstitele daruri, iar credincioșii se împărtășesc ca să-și sfințească viața. Pentru că scopul Sfintei Liturghii este sfințirea darurilor, în vederea sfințirii credincioșilor. Eu sunt tot mai mult martorul unor neîmpliniri sufletești. Sunt tot mai mult martorul unor neliniști sufletești. Sunt tot mai mult martorul unor zbuciume sufletești, a unor oameni care s-au hotărât pentru Dumnezeu și care, totuși, n-au ajuns să simtă binecuvântarea lui Dumnezeu. De ce? Pentru că nu-I slujesc lui Dumnezeu și de multe ori își slujesc lor, vor să ajungă la niște lucruri pe care li le dă Dumnezeu și când ajung nu le pot primi, pentru că nu încep de unde se începe. Nu încep cu credință în Dumnezeu, nu încep cu dorința de a-L preamări pe Dumnezeu, nu încep cu rugăciune către Dumnezeu. Neglijează rugăciunea, neglijează celelalte datorii și atunci îi lasă Dumnezeu - cum zice Sfântul Apostol Pavel în epistola către Romani - *“la mintea lor nesăbuiță”*. Îi lasă Dumnezeu să se izbească de ei înșiși. Îi lasă Dumnezeu să-și vadă neputința și neștiința, îi lasă să se simtă datori de a se smeri și de a primi darul lui Dumnezeu.

N-aș vrea să ajungem și noi la astfel de situații și de

Cont. la pag. 20

DE MORTUIS NIHIL NISI BONUM

(Un răspuns la un articol publicat în revista Mitropolia Banatului trimis pe 27 Iulie 2011)

Nu de mult, mi-a căzut în mână un articol publicat în Revista *Altarul Banatului*, nr. 22, (LXII), serie nouă, ianuarie-martie, 2011. Am găsit la paginile 7-11 ale revistei un omagiu intitulat *In memoriam*, adus de preotul Horia ȋăru, mitropolitului și scriitorului Bartolomeu Anania al Clujului. L-am citit cu interes și i-am gustat conținutul, dar am fost tulburat de anumite afirmații care s-ar fi putut omite, ca sa-i lăsăm pe cei morți să *doarmă în pace*. De aceea, vă scriu spre a semnala faptul că prezentarea are câteva scadețe, atât din punct de vedere metodologic, cât și faptic.

Nu doresc să minimalizez bogăția și meritul omagiului. Nici nu pun în vizor aceste minusuri academice din alte rațiuni, ci pentru că - din păcate - ele lezează atât imaginea marelui Ierarh Român American Valerian D. Trifa, cât și pe cea a Episcopiei Ortodoxe Române din America. Totodată, fiind publicat într-o revistă mitropolitană ortodoxă bine cunoscută, omagiul cu paragraful în atenție ar putea adăuga un nedorit potențial toxic asupra dialogului de reconciliere al celor două eparhii ortodoxe române din America. De aceea, consider această clarificare extrem de necesară și vă rog să o publicați ca pe o scrisoare către editor.

Descriind activitatea misionară desfășurată în America de fostul Arhimandrit Valeriu Anania, între anii 1964-1975, Părintele Horia ȋăru transcrie textual drasticele impresii personale ale răposatului ierarh despre Arhiepiscopul Valerian Trifa (vezi Anania, *Memorii*, p. 361), uitând însă, să le așeze între ghilimele. Prin aceasta, nu numai că se plagiază, probabil inadvertent, ci autorul își și împropriază fără a discerna aserțiunea, transmițând astfel cititorului nevizat unele neadevăruri, pe care mă voi strădui să le clarific mai jos. Iată ce spune acel paragraf: "*Valerian Trifa nu avea hirotonie validă, nu avea sucesiune apostolică, nu era posesor al harului dumnezeiesc, prin urmare avea toate calitățile, în afară de una singură pur și simplu nu era episcop*" (M.B., nr. 22, p 10). Considerăm că în aceasta chestiune Mitropolitul Anania își transmite prejudecata potrivit cu stereotipul alb-negru specific anilor stalinismului. Greșeala Părintelui ȋăru este ca, recirculând asemenea afirmații fără ca să avizeze pe cititor, el merge cu această afirmație prea departe pentru vremurile de astăzi, când realitățile de atunci sunt mult mai sensibil interpretate și mai bine cunoscute. Afirmația poate ofensa și pe anumiți ierarhi și preoți sfințiți de Arhiepiscopul Trifa. Ea umbrește și legăturile irenice dintre BOR și Episcopia din America, la nivel de ierarhie.

Episcopia Ortodoxă Română de la Vatra Românească, care - după 1947 - a fost singurul segment necontrolat de comunism al Bisericii Ortodoxe Române, respinge acest neadevăr, oricât ar fi de neconfortabil pentru unii. Precizăm că, în anul 1964, moment la care se

referă memoriile ierarhului clujean, Arhiepiscopul Valerian D.Trifa era deja membru al Sfântului Sinod al Mitropoliei Rusești din America, fiind așadar Ierarh al acestei Biserici canonice, recunoscute de SCOBA. Personalitatea sa a fost re-evaluată și de istoriografia teologică românească prin marele istoric Pr. Prof. Dr. Acad. Mircea Pacurariu, în *Enciclopedia Ortodoxiei Românești (Buc., Editura Institutului Biblic și de Misiune al BOR, 2010, p. 662)*, precum și în alte surse autoritative, care îl prezintă ca pe un vrednic ierarh și succesor al Episcopului Policarp Morusca (reținut captiv în România, împotriva voinței sale). Pentru edificare, recomand cititorilor si lucrarea mea, intitulată "*Policarp Morușca, Scrisori din Captivitate*," Cluj-Napoca, Eikon, 2004.

A doua clarificare pe care doresc să o semnalez este cea privitoare la aluziile făcute de Mitropolitul Anania la "Păstorul rătăcit" (Arhiepiscopul Valerian Trifa) și "oaia cea pierdută," remarcă aparținătoare arhiepiscopului Trifa (cu privire la arhimandritul Valeriu Anania). Acestea altercații nu trebuie înțelese astăzi decât ca persiflări personale, pe care cei doi clerici și le permiteau unul față de altul, în contextul intim al ceasurilor de relaxare dintre lungile conferințe teologice de la Uppsala. Aș zice că ele sunt un fel de umor diplomatic, oarecum cu dinți, cum se obișnuia în acei ani. Totuși nu trebuie uitat că același mitropolit, Anania, n-a ezitat sa-l descrie pe Valerian, pe aceeași pagină, ca pe un "episcop tânăr, cult, inteligent, întreprinzător, ambițios, bun organizator și bun orator" (Anania, *Memorii*, p. 361). Extras din context, acest dialog poate fi ușor răstălmăcit.

În final, doresc să menționez că deși *Memoriile* mitropolitului Bartolomeu Anania ar putea avea și o altă interpretare, prin perspectivă Americană, nu mai adaug alte comentarii, spre a nu-i tulbura odihna și spre a-i cinsti memoria. În acest spirit, am dorit doar sa elucidez aceste distorsionări cu privire la imaginea Arhiepiscopului Valerian Trifa si a Episcopiei sale, păstorită din 1984 de I.P.S. Arhiepiscop Nathaniel Popp. Nădăjduiesc ca gândurile mele să ne reamintească tuturor nu numai despre însemnătatea contextului și a ghilimelelor, dar mai ales despre marea chemare de a ne ȋcinsti pe mai marii noștri" (Evr. 13,7), mai ales când ei nu se mai pot apăra. Adresez mulțumiri redacției pentru publicarea a acestei replici, care dorește să reechilibreze perspectiva situației și să reducă eventualele interpretări nocive care s-ar putea ivi în contextul dialogului frățesc dintre cele două episcopii-surori din America de Nord, în urma articolului Părintelui ȋăru, altfel, scris cu pricepere.

Pr. Dr. Remus Grama
Consilier Relații Externe
Episcopia Ortodoxă Română din America

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

ÎNTREBARE:

Ieri la lucru, înainte de masă, mi-am făcut semnul crucii. Colega mea a început să râdă de mine spunându-mi trei lucruri. Crucea nu trebuie cinstită pentru că a fost un obiect de rușine în antichitate. Iisus a spus femeii cananience că va veni vremea când adevărații închinători se vor închina lui Dumnezeu numai "în duh și adevăr" și că undeva în Scriptură se spune că crucea ar fi o nebunie. Ce trebuia să-i răspund?

F.G., Toronto, Ontario

RĂSPUNS:

1. Colega dumneavoastră are dreptate când spune că în antichitate moartea pe cruce a fost cea mai umilitoare. Un cetățean roman nu putea fi condamnat la moartea prin răstignire. Acest fapt e consemnat și de Sf.Ap.Pavel într-o scrisoare adresată Filipenilor în care le spune că Hristos s-a smerit atât de mult, încât "ascultător făcându-se până la moarte - și încă moarte pe cruce" (II,8). La fel de umilitor cu cadrul morții a fost și cadrul Nașterii. Așa cum un sculptor dintr'o piatră murdară poate face un obiect de artă de mare preț așa Iisus Hristos din cel mai oribil simbol al morții a făcut cel mai sfânt simbol al învierii. Dacă musulmanii au ca simbol religios semiluna, evreii - steaua lui David, la fel creștinii au ca simbol și identificare semnul sfintei cruci. Crucea nu este numai simbolul morții, ci și al învierii în același timp. Nu există înviere fără suferința și moartea de pe cruce. De aceste suferințe nu ne rușinăm, după cum o mamă care a născut nu-și aruncă pruncul care i-a cauzat durerile și suferințele nașterii.

2. Închinarea în "duh și adevăr" se referă la spiritualitatea noului cult dumnezeiesc spre deosebire de cel al Vechiului Testament. În centrul acestui cult nu vor mai fi animalele de jertfă care se aduceau în templul din Ierusalim sau templul din Garizim, ci Arhiereul care s'a adus ca Jertfă și Jertfitor - adică în "duhul și adevărul" lui Iisus Hristos. Această închinare nu desființează toate actele liturgice și în special semnul crucii făcut cu mâna. Spre deosebire de îngeri care pot comunica între ei și Dumnezeu fără de trup, omul care este format din trup și suflet nu poate comunica lucrurile spirituale numai prin spirit. Prin trup, omul se spiritualizează, prin trup se împărtășește "în duh și în adevăr" de Trupul lui Iisus Hristos. Din cele mai vechi timpuri omul a comunicat cu semenii lui și cu Dumnezeu prin trup. O formă a acestei comunicări este salutul. Omul salută pe altul în multe feluri, în special prin folosirea mâinii. Când strângem mâna cuiva spunem mai mult decât atingerea epidermei. La fel în cultul divin folosim trupul în diferite forme și chiar colega dumneavoastră nu este străină de unele dintre ele: îngenunchem, ridicăm mâinile, ne aplecăm capul, închidem ochii în meditații și ce e rău dacă facem și semnul sfintei cruci cu mâna? Pe de o parte

este un "salut" al creștinilor, pe de altă parte este o identificare cu suferințele lui Iisus și speranță în mântuirea noastră prin Sfintele Patimi ale crucii Lui. E ca și cum te-ai îmbrăca într'o armură prin care săgețile diavolului nu pot pătrunde. Pentru diavol cel mai cumplit semn este cel al crucii. Cu sute și sute de ani în urmă, Sf. Chiril spunea că așa cum un câine care a fost bătut cu bățul, ori de câte ori vede bățul, fuge, la fel și diavolul când vede crucea se spăimântează și fuge pentru că prin cruce a fost biruit. Dacă noi ne rușinăm de cruce, de ce nu s'a rușinat Hristos după Inviere de rănilor crucii când îl invită pe Toma să pună degetul în semnul cuielor? Și o ultimă întrebare. Când preotul binecuvintează cu mâna în ce chip este făcut semnul binecuvântării? Bineînțeles - semnul crucii !

3. Colega dumneavoastră are iarăși dreptate când v'a spus că în Biblie a găsit scris că crucea este nebunie. Redăm întregul citat: "*Căci cuvântul crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu.*" (I Corinteni, I, 18)

Pr. Dr. Dumitru Ichim

Cuvânt de Suflet *Cont. de la pag. 18*

aceea vă pun la inimă; nu există nimic în viața călugărului și nici a mireanului, ceva care să nu fie pentru Dumnezeu, și dacă ne căutam pe noi înșine, căutam neliniștea și nemulțumirea, că nu se poate să binecuvinteze Dumnezeu decât pe aceia care îl binecuvintează pe El. Să ne facem timp și pentru Dumnezeu. Să ne facem timp și pentru oameni. Să ne facem timp pentru tot ce-I place lui Dumnezeu, având conștiința că viața trece și când nu facem nimic. Dar nu-i tot una să treacă cu folos sau să treacă fără folos. De aceea, să rămânem cu gândul acesta: că suntem datori a-I sluji lui Dumnezeu nu numai în biserică, ci suntem datori a-I sluji cu dorința de preamărire, cu dorința de jertfire de noi înșine, cu dorința de a ne smeri. Dacă ducem o viață cu gândul la Dumnezeu, atunci nu există nimic care să putem face oricum (fără Dumnezeu) și nu există nimic care să nu poată fi adus ca slujbă lui Dumnezeu. Altfel, s-ar putea întâmpla să ajungem nu la mai multă bucurie ci la mai multă neliniște, pentru că Dumnezeu nu ne lasă și la mintea noastră nesăbuită, ca să putem cunoaște că numai cei care-I slujesc lui Dumnezeu pot fi binecuvântați de Dumnezeu.

Să ne ajute Dumnezeu, prin mijlocirea Maicii Domnului și a tuturor Sfinților, să fim tot timpul vieții noastre sub binecuvântarea și mila Lui.

Cu părintești binecuvântări.

+ IRINEU
Episcop Vicar

CUVÂNT LA AL 79-LEA CONGRES ANUAL AL EPISCOPIEI

IPS Arhiepiscop Nathaniel
30 Septembrie 2011, Chicago, Illinois

Cucernicului Cler, Delegaților și Oaspeților:
Bun venit la cel de al 79-lea Congres al de Dumnezeu
păzitei Episcopii.

Bun venit și mulțumiri

Mulțumim ca ați acceptat alegerea ca delegați sau alternanți spre a reprezenta parohia căreia îi aparțineți și de a găsi timp să călătoriți spre a participa la Congresul Episcopiei. Uitându-vă prin *Calendarul Solia* ați putut vedea ca Episcopia noastră se întinde pe cuprinsul Statelor Unite și Canadei. Acest mare teritoriu este o trăsătură specifică a Episcopiei (ROEA). Alte episcopii și diocese acoperă doar câteva State sau Provincii. Prezența dumneavoastră aici ca reprezentanți ai parohiei este importantă. De asemenea dorim bun venit și oaspeților care sunt cu noi împreună.

Delegaților prezenți întâia dată

Un special salut adresăm acelor delegați prezenți pentru prima dată. Clerici și laici vă rog să vă ridicați spre a fi cunoscuți. Toți delegații parohiilor au fost aleși pentru perioada 2011-2012 și Congresele din acești ani. Va fi datoria dumneavoastră să informați despre activitatea Congresului la cea dintâi adunare a Consiliului Parohial. Va reamintesc că sunteți membri "ex officio" cu drept de vot în Consiliul Parohiei de care țineți. Mai înainte ca acest Congres să se încheie vom alege un nou Consiliu Episcopesc dintre dumneavoastră.

Lucrările Congresului

Pentru cei prezenți pentru prima dată, modul de lucru este de a urma Agenda (ordinea de lucru) tipărită în Raportul anual, raport pe care toți trebuie să îl aveți. În centrul discuțiilor vor fi rapoartele aflate în secțiunile VIII-IX. Dacă aveți o întrebare pentru prezentator, așteptați până ce Președintele vă va da cuvântul. Amendamente și propuneri vor fi solicitate de Președinte. Sunteți invitați să vorbiți în Engleză

SOLIA SEPT/OCT 2011

sau Română. Traducerile se vor face după caz. Consiliul Episcopesc vă oferă raportul firmei de contabilitate independentă, în cadrul rubricii Departamentului Financiar. Un nou buget pentru 2012 este propus la "Noi Măsuri".

Scurtă Prezentare Istorică

Ortodocșii Români au venit în America de Nord la sfârșitul veacului XIX, unii în SUA, iar alții în Canada. În cursul timpului au venit mulți imigranți din Europa. Ca urmare a schimbărilor economice și politice din România care au făcut pe oameni să își lase vetrele și să își așeze familiile altunde. Întemeierea parohiilor ortodoxe în America de Nord a fost în general rezultatul dorinței acestor imigranți de a continua obiceiurile de acasă și a își așeza viețile pe experiența de acasă.

În general, acesta a fost cazul tuturor comunităților ortodoxe din America de Nord: oamenii veneau, se organizau în societăți (unele sociale, altele politice și altele religioase), soseau clerici, se stabileau legături cu jurisdicții canonice (Biserici) din afară și o formă incompletă de ordine bisericească se stabilea. Aceasta a fost experiența unică a Ortodoxiei în America de Nord. După al doilea război mondial numeroși ortodocși de diferite naționalități au început să se așeze în Europa de Vest, Oceania, America de Sud, Africa și Asia, și azi situația Bisericii Universale este că există largi comunități și jurisdicții paralele (multiple) în afara țărilor tradițional ortodoxe, nu numai în America de Nord. Toate au o anume formă, o formă incompletă de

Biserică, dar nu una canonică. Aceasta îngrijorează Biserica Universală și Ea își ia măsuri.

Adunări Episcopoești

Pentru Episcopia noastră importante sunt măsurile luate de Biserica Universală spre a rezolva problema ordinii incomplete bisericești care există din vremea emigrărilor timpurii în America de Nord și, acum, în multe alte locuri. Vă veți întreba: "Ce este aceea ordine incompletă?" înseamnă că în fiecare țară în loc să fie un singur Sinod episcopesc, există mai multe sinoade, și această contradicție reflectă o ordine bisericească incompletă. Doar de curând a luat Biserica Universală măsuri ferme de a reinstaura ordinea în lume. O recentă măsură majoră a fost ca fiecare Biserică Autocefală a dat binecuvântarea ca ierarhii lor din afară să se întâlnească într-o adunare anuală. Această binecuvântare sau îngăduință altcum spus, este un pas important către cooperarea între ierarhi, clerici și credincioși în teritoriile amintite mai sus.

Aceste Adunări nu sunt încă Sinoade. Un Sinod local înseamnă că ierarhii nu se mai află sub ascultarea Bisericii "mame" ci au format o Biserică locală. Până acum, Adunarea Episcopilor din America de Nord s-a întrunit de două ori, întâi la New York și apoi aici la Chicago în Mai al acestui an. (O a treia sesiune s-a plănuț pentru anul ce vine between September 10-12, 2012, dar locul încă nu s-a stabilit.) Episcopii din Canada și-au exprimat dorința de a avea o adunare a episcopilor din Canada, separată de cea din SUA. Veți putea urmări deciziile și acțiunile luate pe pagina web a Adunării (www.assemblyofbishops.org) sau prin web site-ul ROEA (www.roea.org).

Poate că știți sau nu amănunte despre această problemă. Vă veți întreba de ce consum din timpul Congresului cu această problemă. Unul dintre motive îl reprezintă stabilirea acestor adunări episcopoești și a deciziei Bisericii Universale de a rezolva problema ordinii bisericești incomplete din lume. Episcopia noastră este o dioceză a Bisericii Ortodoxe din America (OCA) și, atât Episcopia noastră cât și OCA sunt și vor fi afectate de acțiunile Bisericii Universale și ale Adunării Episcopoești.

Suntem parte a acestei mișcări și participăm prin prezența noastră în adunarea episcopoească. Atât PS Irineu cât și Noi participăm la Adunare. Veți vedea pe pagina de web ca ierarhii noștri, parohiile noastre, clerul și mănăstirile sunt trecute dimpreună cu alte jurisdicții. Există o adunare episcopoească locală, dar nu un Sinod Episcopesc. Dacă un Episcop, un preot, ori o parohie nu sunt trecute pe listă, înseamnă că nu sunt parte din comuniunea ortodoxă aflată sub Adunarea Episcopoească și care este binecuvântată de Bisericile Autocefale.

Între subiectele în dezbatere sunt: salariile preoților din fiecare jurisdicție; diferitele tradiții și probleme a fi rezolvate; cum se pot accepta candidații la preoție; operațiunile financiare ale diocezelor. Toate acestea privesc și Episcopia noastră.

Consiliul Americii

La nivel local, Nord American, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe din America se va întruni în al 16 Consiliu, în Bellevue, statul Washington. În present, acest Consiliu se întrunește tot la trei ani. Se socoate de la acordarea Autocefaliei în 1970. Va dura din 31 Octombrie până în 4 Noiembrie. Știm că un număr de parohii, clerici și laici, din Episcopie vor lua parte.

PF Jonah a fost ales acum trei ani de acest Consiliu. Parohiile noastre sunt invitate întotdeauna, dar mai ales când este vorba de alegerea Mitropolitului. Majoritatea lucrărilor sunt consacrate, ca și la Congresul nostru, problemelor departamentelor OCA care are propriul Statut pentru Mitropolit, Ierarhi și Dioceze. Deciziile administrative nu ne privesc direct. Totuși ca membru al Sfântului Sinod al OCA am un cuvânt de spus. Dar Episcopia noastră are propriul Statut care se poate găsi pe pagina de web a Episcopiei.

Sfântul Sinod al OCA

PS Irineu și cu mine suntem membri ai Sfântului Sinod și asistăm la sesiunile lui care se țin cel puțin de două ori pe an. Sinodul restrâns, un birou permanent, se întrunește de câte ori este nevoie. În prezent sunt opt ierarhi plini, inclusiv Prea Fericitul, care este și episcop diocezan și un auxiliar. Sunt două dioceze văduve, care nu au episcopi.

Episcopul Policarp și Arhiepiscopul Valerian

Parohia Sf. Gheorghe din Winnipeg, Manitoba a inițiat la trecutul Congres și Congresul a aprobat o cerere către Sfântul Sinod de a recunoaște sfîntenia vrednicilor de pomenire Arhiepiscop Valerian (D. Trifa) și Episcop Policarp (Morușca). În prezent sunt Președintele comitetului de canonizare. Am trimis scrisori Secretariatului cerând ca viețile acestor îndrăgiți ierarhi ai comunității românești ortodoxe să fie considerați pentru canonizare. Răspunsul a fost că acesta este un proces îndelungat; este necesară existența venerației locale, nu doar a respectului, pentru persoane. Arhiepiscopul Valerian a fost ales ca Episcop Auxiliar al PS Policarp în 1951, aici la Chicago. S-a mai arătat că Episcopul Policarp, deși a slujit în America de Nord, a rămas membru al Sfântului Sinod al Bisericii Române și, prin urmare, acolo trebuie el canonizat.

Episcopia

Dăm mulțumire Domnului pentru milosărdia și iubirea ce o arată de Dumnezeu păzitei noastre Episcopii. Formularea generală de referire la o dioceză, în Ortodoxie, este "de Dumnezeu păzită Episcopie".

O Mitropolie Americano-Română în America de Nord

Urmând acestor informări arătate, Scurt istoric, Adunarea Episcopoească, Consilul Americii, Sfântul Sinod al OCA, vă spunem că propnerea de a întemeia o Mitropolie românească în America de Nord a fost

luată în considerare de către comunitatea Americano-Română pentru o perioadă de ani urmând căderii Cortinei de Fier. Atât PS Irineu cât și eu am făcut vizite în România și am participat la conferințe cu alți ierarhi ale căror turme se află în afara României, adică în Europa de Vest. Unii ierarhi ai OCA au vizitat și ei România în mai multe rânduri; Prea Fericitul Mitropolit Jonah și-a exprimat dorința să efectueze o vizită acolo dar, până în prezent nu a fost fixată o dată.

Înființarea unei Mitropolii Americano-Române în America de Nord nu depinde de voința noastră doar a Episcopiei și a Arhiepiscopiei Patriarhale, dar mai ales de ceea ce Biserica Universală ne cere. În același timp continuăm a primi informări de la Comisiile legale și financiare (Due Diligence Committees) și stăm în relații frățești cu ierarhii, clerul și turma Arhiepiscopiei.

Misiunile

În adresa către Congres din 2005 ziceam: "... foamea de hrană duhovnicească și truda de a întemeia și ține case de rugăciune nu s-au schimbat". Cu adevărat, de la Congresul acela și până în Decembrie anul trecut am fost binecuvântați de Dumnezeu cu întemeierea a douăzeci de misiuni necesare credincioșilor.

Plata clerului

Fiecare misiune se străduie să acopere nevoile preotului misionar și ale misiunii. Departamentul de Misiuni al Episcopiei, în numele nostru, oferă un anumit ajutor financiar. Nu doar clerul misionar are un venit limitat, cel mai adesea fără beneficii, dar mulți preoți parohi de asemenea. În cursul deceniilor am dat binecuvântare la mai mulți clerici să se mute în alte episcopii care își plătesc clericii mult mai generos decât o putem face noi. De mai multe ori am prezentat Congresului cereri de salarii minimale pentru clerici dar, de fiecare dată, Congresul nu a acceptat. Nu-i de mirare că doar o singură persoană din Episcopie se pregătește de preoție. Dacă nu ar fi fost preoții veniți din România, nu am fi putut întemeia cele 20 de misiuni. Numărul celor care s-au preotit dintre membrii Episcopiei născuți în America din 1929 încoace este foarte redus.

Consiliul Episcopesc a stabilit un comitet care să revizuiască sprijinul dat de către parohii Episcopiei spre a vedea dacă există un sistem mai bun decât cel prezent al "membrii". Analizând rapoartele financiare ale parohiilor, comitetul a analizat și salarizarea clerului și a comparat-o cu cea din alte diocenze.

Noi Biserici

În anul trecut și anul acesta, am sfințit biserici, terenuri pentru noi biserici și săli parohiale. În scurtă vreme vom sfinți Biserica Sfântul Dimitrie din Easton, CT, și Biserica Adormirea Maicii Domnului din Anaheim, CA. Multe parohii și-au sărbătorit sau își

sărbătoresc centenarul, incluzând Adormirea Maicii Domnului din Chicago, IL și Sfântul Gheorghe din Canton, OH

AROY

Anul trecut, după conferința AROY și alegerea ofițerilor, s-a observat ca amendamentele făcute de organizație și care s-au aplicat în adunare nu au fost date Congresului Episcopesc spre ratificare (art.VI, sct.1,a). Ca urmare, alegerea Președintelui a fost anulată și organizația a continuat să funcționeze. Consiliul organizației nu s-a întrunit, iar, după câteva luni, Vice-Președintele a demisionat, dar nu și restul Consiliului. În cursul verii m-am întâlnit cu membrii Consiliului și le-am cerut să continue pânăa ce vor fi noi alegeri.

În cursul anilor, AROY a fost una dintre cele mai active organizații auxiliare. Conducători ai parohiilor s-au ridicat din rândurile lor și, mai demult, candidați la preoție erau între conducători. Chiar dacă initial, organizația AROY se compunea din tineri adulți de douăzeci, treizeci de ani, în timp grupul principal au devenit adolescenții. Cu vremea, activitatea a devenit tot mai divizată între tinerii adulți și adolescenți. Unele parohii, pentru a rezolva problemele au creat AROY "junior" și AROY "seniuri".

Conferința anuală AROY este compusă din toți membrii: adolescenți și adulți. Anumite incidente au loc care nu arată bine pentru organizație și Episcopie. Din aceste motive anumiți clerici și părinți nu mai vor să continue secțiile locale.

Am chibzuit cum poate fi menținut scopul original AROY și cum pot fi pregătiți adolescenții să intre în organizația adultă. Ne aflăm în curs, și repet "în curs", de a considera cum să asumăm responsabilitatea Episcopiei către tineret și cum să aprobăm un AROY adult reînnoit. M-am întâlnit cu membrii ai Board-ului, cu unii părinți și clerici, unii foști sfătuitori spirituali ai organizației. Munca este în curs. Suntem încredințați că AROY va avea o conferință anul viitor. Cândva, în viitor, vom invita pe mai mulți să participe la rezolvarea problemei.

Mulțumiri și Binecuvântări

Vă reamintesc că PS Irineu va celebra a zecea aniversare a întronizării în Noiembrie, iar Maica Stareță Christophora a 25-a aniversare de stăreție la Mănăstirea Schimbarea la Față din Ellwood City, PA.

Le mulțumesc tuturor clericilor din parohii și misiuni care slujesc cu inima deschisă și dedicație; Consiliilor Parohiale, organizațiilor locale, care sunt structura de bază a Episcopiei, organizațiilor auxiliare și monasticilor.

Sunt recunoscător Prea Sfințitului, Părintelui Cancelar David Oancea, Administratorului Financiar Mark Chestnut, Ierodiaconului Sebastian, Asistentului Administrativ Richard C. Grabowski, pentru dedicația cu care slujesc Episcopia și Cancelaria ei.

+NATHANIEL, Arhiepiscop

Congresul Episcopiei ...

Cont. de la pag. 17

Comun (JDC). Părintele Laurence Lazar a explicat că munca depusă de JDC a fost să creeze cadrul în care o potențială unire a celor două Episcopii românești să aibă loc. Următorul pas implică verificările făcute de comitetele financiare și legale. JDC nu are nimic de a face cu această muncă de verificare, decât de a continua să monitorizeze situația și să mențină comunicarea cu ROAA.

Preoteasa Mary Lynn Pac-Urar, Avocat și **membru al Comitetului legal** a explicat în ce constă activitatea acestor comitete. A explicat că Congresul a votat constituirea acestor comitete întrucât Propunerea implică unirea legală a două corporații și Episcopia are datoria fiduciară de a face aceste verificări. Comitetele legal și financiar nu au nimic de a face cu problemele bisericești. S-au primit numai o parte din răspunsurile la întrebările adresate Arhiepiscopiei. Aceste comitete analizează ceea ce au primit și ceea ce trebuie făcut din punct de vedere legal și financiar mai departe. De asemenea, va trebui să fie definitivat un plan cum noua Mitropolie va funcționa legal și financiar.

S-au discutat apoi **Rapoartele asupra administrării Vetrei și Rapoartele Protoierilor**, precum și ale Organizațiilor Auxiliare (**ARFORA; AROY; SUA Brotherhood și Canada Brotherhood**). Dna Lucy Pop, Președinta ARFORA a făcut o scurtă prezentare și un apel la preoții parohi pentru suport moral și spiritual pentru organizațiile locale. Unii delegați au chestionat și comentat raporturile **AROY** și ale **Frăției Ortodoxe din SUA**.

Dl. Mark Chestnutt (Asistentul Casierului) a răspuns întrebărilor legate de raportul financiar.

La capitolul **Propuneri noi**, Părintele Ian Pac-Urara a amintit obligativitatea Parohiilor/Misiunilor de a acoperi costul cheltuielilor pentru conferința preoțească din 8-11 noiembrie 2011.

Apoi a prezentat recomandarea Consiliului Episcopesc: **De a se aproba stabilirea unei poziții de Director al Tineretului în cadrul Departamentului de Educație Religioasă**. Arhiepiscopul Nathaniel a explicat că Comitetul Financiar va avea o sarcină grea în a stabili fondurile necesare pentru această poziție. Pr. Pac-Urar a explicat că aprobarea propunerii va permite înființarea acestui oficiu pentru ca Comitetul financiar să poată plăni sursele financiare pentru anul 2013. Diferite opinii pro și contra au fost exprimate. Consensul, ca și la Conferința clerului, a fost că Un Director al Tineretului ar putea fi de mare ajutor preoților și parohiilor pentru a stăvili exodul tineretului din Biserică (statisticile arată că 6 din 10 tineri nu rămân în Biserică). Propunerea a fost aprobată.

Bugetul propus pe anul 2012 a fost aprobat.

La noi recomandări **propunerea ca Comitetele legal și financiar împreună cu JDC ale ROEA să se**

întâlnească până pe 30 noiembrie, 2011 și să decidă asupra problemelor care rămân în ceea ce privește procesul de unificare între cele două episcopii și comitetele ROAA să fie invitate să participe.

A urmat apoi alegerea **Consiliului Episcopesc pe anii 2011-2013:**

Clerici: Ieromonah Calinic Berger (Hermitage, PA); Pr. Ionel Cudrutescu (Toronto, ON); Pr. Remus Grama (Cleveland, OH); Pr. Laurence Lazar (Southfield, MI); Pr. Cosmin Sicoe (Regina, SK, St. George); **înlocuitor:** Pr. Cosmin Antonescu (Portland, OR). **Laici:** Dr. Horia Draghiciu (Indianapolis, IN); Lucian Fogoros (Cleveland, OH); Paul Scales (Colleyville, TX); George Fatsy (Easton, CT); Tom Rosco (Dearborn Hts., MI); Virgil David Maxim (Southfield, MI); Ionel Maiogan (Chicago, IL); Constanta Korulchuk (St. Paul, MN); Virginia Murray (Regina, SK); Paul Laroque (Winnipeg, MB). **Înlocuitori:** Flavius Borz (Hollywood, FL); Tom Moga (Dearborn Hts., MI).

Congresul pe 2011 s-a încheiat la ora 5:30pm cu binecuvântarea ierarhului.

Vineri seara, 30 septembrie

Delegații au participat la slujba Vecerniei la biserică, după care a urmat cina și un program cultural de dansuri românești al grupurilor de dansatori de la Parohiile Sf. Maria și Nașterea Domnului din Chicago.

Sâmbătă, 1 octombrie

Sf. Liturghie arhierească pentru sărbătoarea Acoperământului Maicii Domnului a fost săvârșită de către Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel, Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nicolae (ROAA) și Prea Sfințitul Episcop Irineu ajuțați de către aproximativ 40 de preoți și diaconi. Un banchet de final a avut loc la Restaurantul Biaggio/Suparossa de peste drum de biserică.

Mulțumim delegaților care și-au îndeplinit cu responsabilitate misiunea lor și au participat la Congres. Deosebite mulțumiri Părintelui George Ursache și enoriașilor Parohiei Sf. Maria din Chicago pentru găzduirea în condiții excepționale a Congresului pe anul 2011 și pentru generozitate (Parohia a donat costul tuturor meselor)!

Participant